

KINDERGENEESKUNDE DREIGT OPLEIDING TE VERLIEZEN

Naar alle waarschijnlijkheid zal de vakgroep kindergeneeskunde haar status van universitaire opleiding voor assistenten verliezen. In dat geval zou de vakgroep een niet-universitaire (of perifere) opleidingsstatus kunnen bemachtigen. Een beslissing van de landelijke specialisten-registratiecommissie (SRC) van die strekking zou zeer binnenkort worden medegedeeld aan de betrokkenen in de medische faculteit en het Academisch Ziekenhuis.

Die betrokkenen hebben de bui reeds geruime tijd zien hangen. Al in 1984 vond een visitatiecommissie van het Concilium Paediatricum (een landelijk beleidsorgaan van kindergeneeskundigen) de Maastrichtse opleiding tot kinderarts van onvoldoende kwaliteit. Er zijn toen voorwaarden gesteld waaraan de opleiding zou behoren te voldoen. "Het is ons helaas niet gelukt om dat te halen", zegt drs. Wil Maertzdorf, waarnemend hoofd van de vakgroep, "vooral omdat we over te weinig stafleden beschikten". Op dit moment heeft de groep 6,2 WP-ers, van wie er per januari een vertrekt.

Inmiddels zijn de eisen van de landelijke opleidingsregeling veranderd: de opleiding van assistenten duurt voortaan vijf jaar, waarvan drie of vier jaar bij een universitaire opleiding, en respectievelijk twee of een jaar bij een perifere opleiding moeten worden doorgebracht.

Deze zomer kwam opnieuw een visitatiecommissie de situatie in Maastricht opnemen. Op grond van de bevindingen van die commissie heeft het Concilium op zijn beurt weer de SRC ingefluisterd. Deze specialisten-registratiecommissie bewaakt de kwaliteit van de opleidingen voor assistenten in de verschillende medische specialismen. Op 28 november jongstleden vond er een plenaire vergadering van de SRC plaats, waar het doek over Maastricht gevallen zou zijn. De vakgroep wacht sinds die tijd het officiële bericht af. Tot op heden echter is dat nog niet gearriveerd.

Verwachting gewettigd

Volgens de Deventer kinderarts Van der Vlugt, die namens het Concilium Paediatricum zitting heeft in de SRC, zal de brief met de uitslag deze of volgende week wel komen. Hij is niet bereid om precieze informatie te verstrekken over de inhoud, maar laat duidelijk doorschemeren dat de verwachtingen die bij de vakgroep leven gewettigd zijn. Dat betekent dat Maastricht inderdaad zijn universitaire opleidingsstatus, zij het met een uitlooptermijn van een jaar, zal verliezen. Een aanvraag om een perifere opleiding te mogen verzorgen zal naar alle waarschijnlijkheid wel worden gehonoreerd. Mocht de argumentatie van het besluit de vakgroep niet kunnen overtuigen, dan zal zij zeker bij de SRC in beroep gaan, zegt Wil Maertzdorf. In dat geval zal een jaar na de beslissing opnieuw een beoordelingsmoment worden ingelast.

Vertrek

Intussen wordt in ziekenhuis en faculteit een negatieve uitstraling naar andere vakgebieden, met name naar dat van de gynaecologie/obstetrie, gevreesd. De mogelijkheid van een sneeuwbal effect baart ook het faculteitsbestuur zorgen. Men hoopt daarom op een snel herstel van de vakgroep kindergeneeskunde.

Of die daartoe in staat zal zijn betwijfelt de neonatoloog dr. Frans Walther. Hij verlaat per 1 januari de groep om in Los Angeles hoogleraar te worden aan het "grootste neonatologisch centrum in deze wereld". Walther is een van de twee stafleden die de vakgroep de rug toekeerden. Precies een jaar geleden verdween dr. Carlos Blanco eveneens naar de Verenigde Staten voor een hoogleraarschap. De derde topman die wegviel was professor Ramaekers, hoofd van de vak-

groep. Hij werd medio 1985 ernstig ziek en kon niet meer terugkeren. Inmiddels is hij de 65 gepasseerd. Voor hem wordt een opvolger gezocht, maar diens benoeming zal naar verwachting nog wel tot kerstmis 1987 op zich laten wachten. Daarnaast zit er een benoeming van een hoogleraar A in de pen. Hier luidt de verwachting dat de procedure op zijn vroegst rond de zomer van het volgend jaar zal zijn afgerond. Voorlopig moet de vakgroep het dus doen met vijf jonge en relatief onervaren stafleden, van wie er nog maar een gepromoveerd is. De vertrekkende UHD-er Walther: "Je hebt echt een hoogleraar nodig om de zaak te trekken. Naar anderen wordt niet geluisterd. En als ze die eenmaal hebben zal het nog wel een paar jaar duren voordat er weer een goeie groep is."

Wammes Bos

1987: KIEZEN OF DELEN?

Voor het eerst in de geschiedenis van de RL komt de bodem van de budgetten in zicht. In januari 1987 zullen volgens dr. Karl Dittrich, het lid van het College van Bestuur dat belast is met financiën, "harde keuzes" gemaakt moeten worden. Dan wordt de instellingsbegroting opgesteld, die vervolgens in februari door de universiteitsraad wordt behandeld.

Tot en met 1985 (1986 blijkt een overgangsjaar) zijn de financiële middelen van deze instelling tamelijk ruim geweest. De zogenaamde instellingsreserve beliep in de afgelopen jaren regelmatig zo'n zeven miljoen gulden aan het eind van het jaar. Deze reserve wordt onder meer gevoed uit niet-realisatiemiddelen in de personele sfeer, en geld dat de faculteiten is toegewezen op grond van nog niet gehaalde studentenaantallen. Volgend jaar zal de instellingsreserve waarschijnlijk minien worden, heeft Dittrich afgelopen dinsdag aan de hoofden van de algemene diensten meegedeeld. Wat betreft de besteding van het geld wil het College prioriteit leggen bij maatregelen die de instroom van studenten kunnen vergroten. Dat betekent bijvoorbeeld dat een wervingsactie zoals die dit najaar voor 3 ton gevoerd is, wederom in

aanmerking zou komen voor financiering. Geld voor ontsluiting van de oude bibliotheekcollectie daarentegen, zoals nu onder meer ten behoeve van de faculteit der Algemene Wetenschappen wordt voorgesteld, zal niet meer zo gemakkelijk als voorheen worden toegewezen. Een ander voorbeeld: studievarianten die binnen bestaande faculteiten kunnen groeien en die betrekkelijk goedkoop zijn, genieten de voorkeur boven nieuwe studierichtingen die voor veel geld nog helemaal ontwikkeld moeten worden. Dittrich wil zich echter niet nu al op dit soort opties vastleggen.

"Maar de tijd dat elke claim gehonoreerd kon worden, is definitief voorbij", waarschuwt hij.

Wammes Bos

zevende jaargang, nummer 17
18 december 1986

Inhoud

Pagina 3

Onrust

Het niet-wetenschappelijk personeel van de medische faculteit wacht nog steeds op een formatieplan. Het enige wat tot nu toe op tafel is gekomen is een discussiestuk, dat al de nodige kritiek heeft losgemaakt.

Pagina 5-6

Kerstvoer

Naast de gebruikelijke kalkoenen en eendeborsten heeft een mens ook behoefte aan het nodige leesvoer tijdens de lange kerstdagen. Twee pagina's met literaire tips voor onder de kerstboom.

Pagina 7

Medisch Onderwijs

De klinische stages kunnen worden verbeterd en onderling meer op elkaar worden afgestemd. Studenten medicijnen zouden vroeger en intensiever contact moeten hebben met de eerstelijns gezondheidszorg. De twee nieuwe coördinatoren aan de medische faculteit presenteren hun plannen.

Pagina 8-10

Hamilton

Deel twee over het grote voorbeeld van het Maastrichtse medische onderwijs, de McMaster University in Hamilton (Canada). Vergeleken met de tien jaar oudere zus Blijkt Maastricht het er op het gebied van het onderwijs niet zo slecht vanaf gebracht.

Pagina 11

Homo's

Een zwerftocht langs de Maastrichtse homotrefpunten. Het park blijkt in de koude wintermaanden niet zo in trek, de kroeg des te meer. Maar hoe zit het toch met homosexualiteit aan de universiteit?

En verder

Een studieadviseur voor de Algemene Faculteit, het profiel van een voorzitter, een terugblik op het lustrumgala, de ontroering en eten met Jean Pierre.

Ingezonden brieven voor deze rubriek mogen een lengte van maximaal een A4 kantje hebben. De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

RL'ers niet serieus?

Met grote verbazing lezen wij in Observant nr. 16 in de rubriek "achterom" het artikel over een eventueel nieuw logo c.q. beeldmerk. Het artikel handelde over de bijeenkomst waarbij de logo's en beeldmerken ontworpen door de klas publiciteitsvormgeving van de stadsacademie beoordeeld werden door een groep van ongeveer 30 studenten van de RL, waarvan wij ook deel uitmaakten. We waren met name verbaasd over de punten van kritiek geleverd door de studenten van de stadsacademie op grond waarvan zij meenden geen beste/mooiste logo bekend te maken. Zo vonden zij dat de RL'ers niet serieus meegedaan hadden aan de enquête. Hierbij vragen wij ons sterk af hoe zij het woord "serieus" definiëren. Naar onze mening was de deelname wel serieus. Er werd aandachtig geluisterd naar de motivaties van de studenten van de stadsacademie en bovendien werden er nog zinnige vragen gesteld. Daarbij onderbouwden de studenten van de stadsacademie het niet serieus meedoen ook nog met het feit dat er halve punten gegeven werden. Een belachelijk argument, omdat van te voren in het geheel niet was duidelijk gemaakt dat er geen halve punten gegeven mochten worden en bovendien wil het geven van halve punten zeker niet zeggen dat de deelname niet serieus was. Integendeel, het kan juist betekenen dat men zeer kritisch stond t.o.v. de gepresenteerde logo's.

Hun tweede argument was helemaal een lachertje. Het niet bekend maken van het beste logo omdat de mening van de groep RL'ers afweek van hun eigen oordeel, is absurd. Je houdt namelijk geen enquête om je eigen mening bevestigd te zien, maar om te onderzoeken wat anderen ervan vinden.

Wij vinden het dan ook heel jammer dat wij aan deze enquête-bijeenkomst onze tijd besteed hebben als we achteraf toch niet serieus genomen worden. En als de studenten van de stadsacademie niet tevreden zijn

Premierestitutie ambtenaressen

Vrouwelijke ambtenaren die in aanmerking komen voor restitutie van de AOW/AWW-premie (zie onder andere Observant 8) werd in Observant 11 ten onrechte geadviseerd zich tot de ABOP te wenden. Zij moeten zich richten tot een van de ambtenarenbonden, bijvoorbeeld de Centrale voor Middelbare en Hogere Ambtenaren (CMHA). Deze bond zal proefprocessen gaan voeren over de premierestitutie.

met de resultaten, kunnen zij beter vraagtekens zetten bij de opzet van hun eigen enquête!

Frank Cörvers
Paul Hollanders

PREMIE SSGZ

Studenten die verzekerd zijn bij de SSGZ doen er goed aan voor het einde van dit jaar hun volledige premie over het verzekeringsjaar 1986-1987 te voldoen. Dit in verband met de verhoging van premiekosten als per 1 januari 1987 de nieuwe ziektekostenwetgeving ingaat. Op grond daarvan moeten alle particulier verzekerden (dus ook studenten van de SSGZ) meebetalen aan de hoge kosten van ouderen in het ziekenfonds. De nieuwe regeling en de daaruit voortvloeiende verhoging van de premie vindt plaats over alle premies die ná 31 december 1986 vervallen c.q. worden betaald. Jaarbetalers, die hun totale premie vóór 31 december 1986 betalen, vallen zodoende niet onder de nieuwe regeling. Maand- en kwartaalbetalers daarentegen betalen vanaf januari respectievelijk f 76,- en f 57,- extra. Gezien het bovenstaande adviseert de SSGZ studenten dan ook dringend om de maand- en kwartaalbetaling om te zetten in een jaarbetaling en deze premie te voldoen vóór 31 december 1986. De restantpremie moet derhalve nog vóór 20 december worden overgemaakt. De SSGZ is onder een aantal voorwaarden bereid dit restant te betalen uit het Noodfonds, indien de student daartoe niet in staat is. Voor meer informatie kan men bellen met het bestuurssecretariaat SSGZ (020-731229 of 762093) of de administratie SSGZ (01719-762093). (EN)

Lustrumcongres

Jacques Wallage, Tweede Kamerlid voor de Partij van de Arbeid, en ex-Shelltopman dr. Gerrit Wagner, zijn de twee voornaamste sprekers tijdens het middagprogramma van het lustrumcongres van de RL. Het congres vindt op 12 februari plaats en duurt een dag. Als thema is gekozen: universiteit en maatschappelijke betekenis.

In het ochtendprogramma zal de universiteit als zodanig aan de orde komen. Daarvoor is prof. dr. Frijhoff uitgenodigd, hoogleraar maatschappijgeschiedenis aan de Erasmus universiteit te Rotterdam. Prof. dr. Harry Struyker Boudier tenslotte, hoogleraar experimentele farmacologie, is uitverkoren om de Rijksuniversiteit Limburg zelf te vertegenwoordigen. Hem is gevraagd om tien jaar bestaan van de RL te beoordelen en daarbij de kritiek niet te schuwen. Onder leiding van Koos Postema zal de dag eindigen met een forumdiscussie waarin naast Wagner en Wallage vier RL-hoogleraren van de verschillende faculteiten en een studente zitting hebben. **WB**

(Voor precieze gegevens: zie de mededelingenrubriek in dit nummer).

paartjes

Te koop: Litman stethoscoop, zo goed als nieuw voor f 50,00. Tel 043-624590 (na 18.00 uur).

Te koop: butagascomfort 4-pits voor f 75,00. Tel 043-624590 (na 18.00 uur)

De Maastrichtse Studentenvakbond NSEM wenst iedereen fijne feestdagen toe. Nog even een tip om op je lijstje van goede voornemens van 1987 te zetten: 'Ik word NSEM-lid in het nieuwe jaar, omdat ik meer wil dan studeren alleen!' Bel voor meer informatie naar Marian: 043-252124.

Te koop wasmachine voor hobbyist. Prijs nader overeen te komen. Bel Yvonne of Monique, tel. 043-631634 of intern, tst. 536 (BMC)

Te huur aangeboden: kamer en keuken met gebruik van douche. Veel extra's zoals: gasfornuis, vloerbedekking en gordijnen. Gelegen nabij het centrum. Prijs f 400,00. Tel. 043-473956.

Het Maastrichts Onafhankelijke Disputen Overleg. Je bent al lang op zoek. Redding is nabij. Zoek niet langer, want eindelijk heb je het gevonden. Het MODO, de oplossing voor dwalende onafhankelijke disputen. Neem contact op met het secretariaat: p.a. Ellen Geuzendam, Pastoor Kribsweg 9, 6212 BS Maastricht, tel. 043-253213.

Te koop: Sony walkman, WM-F9, FM/AM Stereo cassettespeler f 90,00 (1 1/2 jaar oud!) Leerboek maag-, darm- en leverziekten van Tytgat e.a. f 100,00 (nieuw!) Moulinex Grill f 25,00. Tel. 043-616859.

Te koop: Philips Tuner, type 640, f 25,00. Tel. 252197.

Te koop: TNO gekeurd kinderstoeltje voor in de auto, f 25,00. Tel. 252197.

Begin januari begint weer een nieuwe cursus zelf kleding maken. Onder leiding van een ervaren docente wordt in kleine groepjes (3 à 5 personen) gewerkt aan het maken van die kleding die je zelf leuk vindt. Lestijden worden in overleg vastgesteld. Inlichtingen: tel. 04407-2166.

Proefpersonen gezocht voor onderzoek naar effecten van voeding tijdens inspanning; geen duursporters, wel tennisers, zaalsporters enz. Experimenten met o.a. spierdyobten, maagsonden en of bloedafname. Een vergoeding wordt geboden. Onderzoekperiode; januari t/m juni 1987. N. Rehner en H. Kuelpers. Aanmelden bij het secretariaat van humane biologie, tel. 888598.

Alle studenten: Het staat in tijdschrift "Bres". Reiki-groeten van Luuk

Aangeboden: Gemeubileerde kamer in onderhuur f 315,00 incl., voor de maanden jan, febr en maart '87 (evt. langer) in studentenhuis (6 pers.) in centrum, tel. 043-253169.

In het gebouw Randwijk is f 500,00 uit een beurs gestolen. Houdt de dief

NIEUWJAARS-BORREL

voor alle personeelsleden van de RL op

woensdag 7 januari 1987
vanaf 17.00 uur in het KRUIHUIS

Entree: leden gratis, niet leden: f 2,50.
2 gratis consumpties.

Meubelen verlichting accessoires
stoffering • adviezen

Shaker Design
Akari Danese Driade Forest

Leo van der Veen
Boschstraat 50
6211 AX Maastricht
043-252279/216031

open dinsdag t/m zaterdag 10.00-18.00 uur
donderdag t/m 21.00 uur.

Te koop: Renault 4 Safari, bouwjaar 1976. f 400,-. Tel: 043-437895

Te huur gevraagd: woonruimte voor 2 personen. Huurprijs tot ongeveer f 1000,- geen bezwaar. Tel: 887777, toestel 245 of 043-210351

Volkswagen Golf Diesel GLD. 143.000 kilometer, kleur metallic groen, bouwjaar 1979. In zeer goede staat van onderhoud. Vraagprijs f 7500,-. Tel: 043-621724

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg, uitgave van de Stichting Maffius. Verschijnt wekelijks.

Redactieadres
Tongersestraat 53, kamer 316.
Postbus 616, 6200 MD
Maastricht. Telefoon:
043-888468. (doorkiesnummer)

Stichtingsbestuur
Wim Hermens (voorzitter)
Kees Schröder (penningmeester)
Hans Lensing (secretaris)
Erik de Graaff
Ton Hameleers
(redactieafgevaardigde)
Geertjan Tangelder
Joan Muysken

Redactie
Jacques Herraets
Wammes Bos
Emely Nobis

Redactieleden/medewerkers
Marc Bonten
Walter van Bree
Bart Brouwers
Andre Cremer
Lucia Geurts
Judith Habets
Ton Hameleers
Evelyn de Leeuw
Jan Mokenstorm
Jannie Riteco

Redactie-assistente
Liesbeth van Hoef

Foto's
Franco Gori
Fotopersburo Widdershoven
Fotopersburo Mellaart

Tekeningen
John Prop
Raph de Haas

Druk
Limburgs Dagblad Heerlen

Advertenties
Advertenties (behalve Paartjes):
Yvonne Stevens, tel. 043-624930,
werkdagen bereikbaar na 18.00
uur, vrijdag de hele dag. Tarieven
op aanvraag.

Paartjes
Paartjes opgeven bij de redactie.
Voor medewerkers en studenten
gratis. Anderen f 7,50.

Mededelingen
Mededelingen voor de
mededelingenpagina's doorgeven
aan Frank Speet, Dienst
Voorlichting, tst 319.

Abonnement
Leden van de universitaire
gemeenschap ontvangen het blad
gratis. Afgestudeerden en andere
belangstellenden kunnen zich
abonneren voor f 25,00 per jaar.

Universitaire Pers
Observant maakt deel uit van het
landelijk samenwerkingsverband
Universitaire Pers, samen met Ad
Valvas (Vrije Universiteit), Delta
(Delft), Uniers (Tilburg), Dorsor
(Eindhoven), Universiteitsblad
Twente, KU-nieuws (Nijmegen),
Universiteitsblad Utrecht,
Universiteitskrant Groningen en
het Wagenings Universiteitsblad

UP-korrespondent: Bert Bakker,
Esther Hageman.

Onrust onder NWP-ers

NOG STEEDS GEEN NWP-FORMATIEPLAN VOOR MEDISCHE FACULTEIT

Het niet-wetenschappelijk personeel van de medische faculteit wacht nog steeds op een formatieplan. Op 29 mei werd een bestuurscommissie samengesteld, die beloofde op 1 september met een voorstel te zullen komen. Het is inmiddels ruim drie maanden later. Het enige wat er bij de faculteitsraad op tafel kwam, is een discussiestuk over uitgangspunten, die alleen betrekking hebben op de formatie van NWP-ers in het onderzoek binnen de faculteit. Van alle kanten, maar vooral van de NWP-vertegenwoordiger en Frontaal-man Leo Baars, kwam er kritiek op het stuk: "onduidelijk" en "onvolledig". De commissie, die bestaat uit de bestuursleden Puck Muller (NWP), Geert Blijham (WP) en bureau-medewerker De la Fontejne, moet haar huiswerk overdoen. Wanneer deze slepende zaak afgerond wordt en of dat naar ieders tevredenheid zal gebeuren, is een open vraag.

Het is niet de eerste keer, dat een aanzet voor een formatieplan NWP aan de faculteitsraad wordt aangeboden. Al in december 1984 beloofde het faculteitsbestuur met een concept te komen. Een motie van de raadsleden Herman en Leo Baars en Frans Smeets in januari '85 eiste dat het beloofde plan er in maart zou zijn. Bovendien moest er een inventarisatie komen van wie wat waar deed voor welk geld. In maart was alleen die inventarisatie klaar. Begin mei kwam onbedoeld een raamwerk voor een formatieplan van het faculteitsbureau boven water. Het werd afgewezen als "een inhoudsloos skelet". Drie weken later lag er een nieuw raamwerk, met rekenfouten en weer niet inhoudelijk ingevuld. De vrije dagen in mei waren de boosdoeners. Een voorstel van Geert Blijham om een speciale commissie in te stellen, die zou zorgen dat het werk "voor de zomervakantie" zou zijn afgerond, werd morrend door de raad aangevaard. Op 1 september zou er een volledig plan zijn.

Opdracht

Waarom het allemaal zo moeizaam gaat, wordt niet duidelijk. De raadsleden hebben begrepen, dat de in mei ingestelde commissie de opdracht had met een totaalplan te komen. Puck Muller, lid van de commissie, zegt dat alleen de onderzoekssector nader uitgewerkt hoefde te worden. "Dat was onze opdracht. Wat betreft het onderwijs was al een plan door de onderwijscommissie aangeboden. Bovendien staan er uitgangspunten en kaderstellingen in hoofdstuk 9 van het Beleids- en formatieplan 1991. Die zijn door de raad al vastgesteld, daar hebben we ons aan te houden." Edward Steur, secretaris van het faculteitsbestuur, is van mening, dat de opdracht aan de commissie breder was. Volgens hem is er sprake van onduidelijke besluitvorming. De mensen, die klagen over de langzame procedure, kan hij geen ongelijk geven. "Maar de zaak is enorm ingewikkeld en bovendien vertrok de voorzitter van de commissie Max Beekers naar elders." Dat gebeurde overigens pas per 1 oktober, terwijl het werk toen eigenlijk al klaar moest zijn.

Woedend

Werkelijk woedend is Leo Baars. Namens de fractie Frontaal vertegenwoordigt hij het NWP in de

raad. Baars: "Er wordt ons van alles beloofd en er komt niets uit. Ik heb gezegd: als dat hard werken is, dan wil ik wel eens weten wat gewoon werken is." Zijn verwijten zijn vooral gericht aan het adres van Puck Muller. Hij is ontevreden over de manier waarop zij het NWP in het faculteitsbestuur vertegenwoordigt. Ze slaat onvoldoende met haar

vuist op tafel en heeft te weinig contact met de achterban, vindt Baars. Hij heeft bovendien het gevoel dat hij - en dus de fractie Frontaal - telkens buitenspel wordt gezet. "Muller zit in de commissie. Frans Smeets was er aanvankelijk aan toegevoegd als adviseur. Ik wilde voorkomen dat de opinie van hen te veel de nadruk zou krijgen, door ook in

STUDIE-ADVISEUR BIJ GEZONDHEIDSWETEN- SCHAPPEN

De Algemene Faculteit heeft Eddy van der Meulen als studie-adviseur aangesteld. Van der Meulen was tot 1 november jongstleden hoofd van het Bureau Onderwijs, een functie die hij bijna vijf jaar bekleedde. Het studie-adviseurschap is voor de RL nieuw; aan andere universiteiten heeft de functie haar nut reeds bewezen.

"Als de voortekenen niet bedriegen", zegt Eddy van der Meulen, "dan is er ook hier grote behoefte aan een studie-adviseur. Het toenemend aantal studenten, de problematiek rond de keuze voor een van de vele afstudeerrichtingen en het feit dat de landelijke regelingen de laatste jaren almaar ingewikkelder zijn geworden maakten de nieuwe functie nodig." De studie-adviseur zal zich voornamelijk gaan bezighouden met het advies aan eerste- en tweedejaars studenten. Daarnaast gaat hij individuele voorlichting geven aan potentiële studenten en andere belangstellenden en zal hij, wanneer er specifieke problemen zijn, als tussenpersoon fungeren tussen studenten en curriculum-opstellers.

"De studenten kunnen in principe met alle problemen bij mij terecht, als het maar met de studie te maken heeft. Bijvoorbeeld bij onduidelijkheid over de examenreglementen, of wanneer iemand twee studierichtingen wil kiezen, of zelfs een baantje erbij heeft: het soort zaken die persoonlijk zijn maar toch de inhoud van de studie betreffen. Ik ga

trouwens ook studenten oproepen voor een gesprek. Ik houd daarvoor van van alle studenten in het eerste en tweede jaar de studieresultaten nauwkeurig bij. Wanneer ik merk dat het met iemand niet zo goed gaat krijgt die persoon een uitnodiging eens bij me langs te komen. De maximale inschrijving voor een student is tegenwoordig maar zes jaar, dus ik zal zo snel mogelijk moeten signaleren of iemand op de juiste plaats zit of niet. Daar is tot dusver veel te weinig naar gekeken. De beslissing over doorgaan, stoppen of switchen blijft trouwens - uiteraard - bij de student liggen. Het enige wat ik kan doen is adviseren, ik kan nooit iemand ergens toe verplichten.

De gesprekken van de studie-adviseur zijn op maandag en woensdag van 13.30 tot 16.30 uur. Men kan altijd bellen om een afspraak te maken. Voor kleinere vragen is er ook nog het telefonische spreekuur, elke dinsdag en vrijdag tussen 9.30 en 10.30 uur. Het telefoonnummer van Eddy van der Meulen is (888)253. BB

de commissie te gaan zitten. Dat is me niet in dank afgenomen." Muller/Smeets leggen volgens Baars te veel de nadruk op een noodzakelijk carrièrebeleid voor het NWP en spreken bovendien teveel namens de onderzoeks-NWPers met de hogere beroepsopleiding. Baars vindt carrièrebeleid ook belangrijk, maar wil eerst en vooral een formatieplan. "Prima, dat er mensen zijn die verder willen, maar niet zo dat de jongen van de spoelkeuken niet meekan. Het wordt ontkend, maar er zijn echt twee groeperingen NWP in het BMC." Volgens Steur is Smeets nooit "adviseur" geweest. "Er is wel met hem gepraat over zijn ideeën. En wat dat commissielidmaatschap betreft: het is heel eenvoudig. Het is een bestuurscommissie, gekozen door het bestuur uit zijn eigen midden. Daar zit gewoon geen raadslid in." Puck Muller is niet onder de indruk van de kritiek van Baars. Zij kaatst de bal terug. "Als er iemand met de vuist op tafel moet slaan, dan is het de raad. Ik niet. Ik moet in het bestuur proberen onze zaak zo goed mogelijk te verdedigen, maar uiteindelijk compromis sluiten."

Huiswerk

De commissie is dus teruggestuurd. Niet alleen het onderzoek, ook de

overige taakstellingen moeten in het voorstel uitgewerkt worden. Leo Baars en Rene Kocken (ook NWP-er en raadslid) hebben de commissie rekenvoorbeelden gegeven, hoe ze volgens de in het Plaatsen-Geld Model vastgestelde normen, de aantallen over de diverse capaciteitsgroepen moet berekenen. Ook Rob Reneman dringt erop aan die normen duidelijk te hanteren. Muller: "Die normen in het PMG zijn verwervingsnormen. Hoe je daar in de instelling mee omgaat is je eigen verantwoordelijkheid. Daar moet de discussie over gaan. Maar we zullen de rekenvoorbeelden meenemen. Destijds heeft de raad geen rekenmodel gewild. Nu komt het toch weer terug."

Op 8 januari hoopt de commissie de opmerkingen te hebben verwerkt en de vragen te hebben beantwoord. Is er dan eindelijk een kant en klaar voorstel? Steur: "Nee, we moeten bijvoorbeeld wat betreft de diensten ook nog wachten op de deconcentratienota. Maar als over het tot nu toe uitgewerkte deel overeenstemming wordt bereikt, zou het totale plan toch wel in februari klaar moeten zijn."

Lucia Geurts

Running for president

Bent U ook al benaderd voor de functie van voorzitter van het College van Bestuur? Dat verbaast me niets. U bent dus een van de velen die, naar ik aanneem à tête reposée, nee gezegd heeft. Dat mr. R.B. van den Biggelaar moeilijk op te volgen zou zijn, was al spoedig na zijn benoeming duidelijk. Maar dat het zo moeilijk zou zijn hadden we toen toch met z'n allen niet kunnen bevroeden. Om dat te kunnen verklaren zou een vrij uitvoerige analyse nodig zijn. We beperken ons hier tot drie mogelijkheden, die we kort bespreken.

1. Maastricht is te ver. En ik bedoel uiteraard zowel in letterlijke als in figuurlijke zin. Dat kan de verklaring niet zijn, want Van den Biggelaar heeft zijn huis in Kudelstaart toch ook aangehouden en zit hier intussen toch ook in allerlei, deels zelf opgerichte, genootschappen en besturen?

2. Maastricht is 'besmet gebied'. Het is, niettegenstaande of misschien juist wel dank zij de basisfilosofie, Maastricht de laatste jaren zó voor de wind gegaan, dat het universiteitsbestuur, zelfs in CDA-kring, besmet gebied is. Gewoon kinnesse dus. Ook dat kan de reden niet zijn, want dan mijd je toch oud-politici en benoem je toch gewoon een hoge ambtenaar, die zijn sporen verdiend heeft in enigerlei TVC- of STC-operatie.

3. Het profiel. De Universiteitsraad heeft ergens in de zomer een profiel voor de nieuwe College-voorzitter vastgesteld, waarin alle goede eigenschappen van Van den Biggelaar én alle bestuurlijk-organisatorische problemen waarmee de universiteit in de jaren tachtig kampt zijn gecondenseerd. Tegelijk een krachtig manager, een wijs bestuurder, een begeistert leider en iets van het herderlijke, dat Van den Biggelaar in zich heeft, zowel naar binnen toe, naar de diensten en de faculteiten toe, als naar buiten, als ambassadeur van de universiteit in wat vroeger de Algemene Presidentenvergadering heette. Kortom, iemand die het revolutionnaire élan van de late zestiger jaren tesamen met de democratische verworvenheden van de jaren zeventig weet te paren aan de daadkracht die het huidige tijdsgewricht vraagt en de no-nonsense politiek nodig om het jaar 2000 te halen. U hebt intussen al begrepen, dat ik voor de laatstgenoemde verklaring opteer. Als ik dat profiel las, zou ik het ook niet meer aandurven. Als je dat alles overziet realiseer je je pas goed wat we binnenkort met good old Robert kwijtraken. Ik denk dat we hem niet beter kunnen eren dan voor hem in de hal van het Jezuietenklooster een borstbeeld op te richten.

F. van Wijmen

Universiteit en cultuur

Universiteit lijkt een misleidend middeleeuws begrip voor het huidige wetenschappelijke bedrijf. Een bedrijf, compleet met management, eindprodukten, produktiviteitsmeting, enz. Steeds meer is de wetenschap "opgedeeld" in kleinere eenheden en vakgebieden. En een bekende definitie van een specialist is dan ook iemand die steeds meer afweet van steeds minder, tot ie tenslotte alles afweet van niets. Wat bindt de wetenschappers nog samen?

Hoe schoon is het in zulke barre tijden een basisfilosofie te bezitten. Een expliciet maken van de uitgangspunten bij onderzoek, van de visie op wetenschap en de daarin meespelende waarden en doelen is toch een vooruitgang vergeleken met het "niet-beleid" van de standaardwetenschap. Deze laatste, geënt op oud- en neo-positivisme had overigens wél een duidelijk uitgangspunt; nl. "What is good for science is good for society" later wat afgezwakt tot "science knows best". Geen inmenging dus in onze zaken. Geld op tafel, en wij bepalen de koers. En u zult zien hoe dankbaar u ons later bent.

Nu werd bij de eerste, laten we het "proeve" van basisfilosofie noemen, al een koers ingezet. Als ik me goed herinner, stond er niks filosofisch in, maar kiest het voor aansluiten bij de praktijk, ... hoe die er ook uit mag zien. Het zal misschien nodig zijn in tijden van economische teruggang om minder "zuiver" onderzoek te doen dan "toegepast" want dat laatste verdient veel sneller terug. In ieder geval geeft dit "utiliteitsmotief" een snelle beantwoording van de vraag naar "doel" en "waarde". En wel: "wat goed is voor de samenleving is goed voor de wetenschap". Een zwenking van 180 graden ten aanzien van de standaardwetenschap.

Alleen al het ambiëren van een basisfilosofie is iets om jarenlang vol te houden. Het dwingt immers tot een voortdurende explicitering van de visie op wetenschap. Tenminste als de basis niet van bovenaf wordt opgelegd. Het geeft, bijkomstigheid?, een voorsprong aan bijvoorbeeld feministische wetenschap: die voortdurend methodisch verantwoordt geeft van vooronderstellingen in tegenstelling tot veel onderzoek waarin dat impliciet blijft. Ik pleit dus in de verhouding tussen wetenschap en samenleving niet voor "aanpassing" (aan de praktijk), niet voor een blind vooruitgangsgeloof (positivisme) maar voor een wetenschap die emancipatie tot doel kiest. Ooit overigens een van de motieven van de Wiener Kreis. Dat is nogal globaal gezegd, maar ik merk er bij op dat dit begrip emancipatie niet "individualistisch" verengd moet worden, maar inderdaad "globaal" geldt. Het zal in die wetenschap moeten gaan om de vrijmaking van mensen van honger, uitbuiting en onderdrukking, ziekte en armoede. Utopisch? Waarom zou de toenemende rationaliteit van de wetenschap gepaard moeten gaan met een toenemende irrationaliteit van doeleinden?

Geert van der Bom
Oec. studentenpastoraat.

HOGER ONDERWIJS SAMEN IN WET

Minister Deetman wil de wetgeving voor het hoger onderwijs samenbrengen in één wet. Een concept voor die wet moet in april klaarliggen. De aparte wetten voor WO, HBO en Open Universiteit verdwijnen daarmee. Dat schrijft Deetman in een brief aan de universiteiten. Tijdens de parlementaire bespreking van de nota Autonomie en Kwaliteit, eind oktober, werden Deetmans plannen om één wet voor het hoger onderwijs te maken al duidelijk. Maar toen zei Deetman dat hij de uitvoering van die nota niet afhankelijk wilde maken van de nieuwe wetgeving. Maar in de brief aan de universiteiten schrijft Deetman nu dat hij het proces om zo'n nieuwe wet te maken in elk geval onder stoom wil houden. In januari wil hij het overleg met de universiteiten afronden. Een van de proble-

men die nog moet worden opgelost, is de sectorindeling. In het HOAK-regime wil de overheid niet dieper ingrijpen dan op het niveau van zo'n sector. De universiteiten nu vreezen, dat een sector daardoor een soort nieuwe bestuurslaag zal worden. Ongegronde vrees, vindt Deetman: op het moment gaat de indeling naar studierichting, en dat is evenmin een aparte bestuurslaag.

Sectoren moeten wel 'maatschappelijk herkenbaar' zijn - de studierichtingen in één sector moeten ook een zekere samenhang hebben. Deetman overweegt voorts om vergelijkbare opleidingen in WO en HBO dezelfde naam te geven. Half januari wil hij van de instellingen een voorstel tot sectorindeling zien. Ook wil hij begin '87 een plan voor een stelsel van kwaliteitsbewaking ontvangen.

Esther Hageman/UP

Faculteit der Geneeskunde vraagt assistenten in opleiding m/v

Bij de vakgroep Algemene Heelkunde voor het project Dynamiek levercoma (onderdeel van het onderzoek (hoofd)project Voeding). Het onderzoek betreft: De rol van glutamine als niet-toxische stikstofdrager en de invloed van voedingseiwit.
vereist: doctoraal geneeskunde
inlichtingen: Dr. P.B. Soeters (043-862967)
vacature nr.: 6187

Bij de vakgroep Anatomie voor het project Het functioneren van spieren (onderdeel van het project het Bewegingsapparaat). Het onderzoek betreft: De verandering in spieren bij de rat afhankelijk van hun aanhechtingsverhouding.
vereist: doctoraal (medische) biologie/(dier)geneeskunde
inlichtingen: Prof.dr. J. Drukker (043-888558)
vacature nr.: 6188

Bij de vakgroep Biochemie voor het project De rol van heparine (onderdeel van het onderzoek (hoofd)project Hart- en Vaatziekten). Het onderzoek betreft: De rol van heparine in thrombineafhankelijke reacties.
vereist: doctoraal biochemie; HBO-biochemie
inlichtingen: Dr. Th. Lindhout (043-888463)
vacature nr.: 6189

Bij de vakgroep Biochemie voor het project Onderzoek aan gezuiverd hepatisch carboxylase (onderdeel van het onderzoek (hoofd) project Hart- en Vaatziekten). Het onderzoek betreft: Onderzoek naar vit. K afhankelijkke eiwitten in de lever.
vereist: doctoraal biochemie
inlichtingen: Dr. C. Vermeer (043-888457)
vacature nr.: 6190

Bij de vakgroep Farmacologie voor het project Vit. K en vit. K-antagonisten (onderdeel van het onderzoek (hoofd)project Hart- en Vaatziekten). Het onderzoek betreft: relatie tussen moleculaire structuur van vit. K antagonisten en hun farmacokinetiek.
vereist: farmacochemicus, organisch-chemicus met belangstelling voor farmacologie
inlichtingen: Dr. H. Thijssen (043-888556)
vacature nr.: 6191

Bij de vakgroep Orthopaedie voor het project Invloed van antibiotica op kraakbeen (onderdeel van het project het Bewegingsapparaat). Het onderzoek betreft: Het nagaan van de invloed van verschillende antibiotica in diemodel en in vitromodel op kraakbeen.
vereist: doctoraal geneeskunde; biologische studierichtingen
inlichtingen: Dr. G.H.I.M. Walenkamp (043-862466)
vacature nr.: 6192

Bij de vakgroep Fysiologie voor het project Verstoringen in het myocardiale lipidmetabolisme tijdens ischemie (onderdeel van het onderzoek (hoofd)project Hart- en Vaatziekten). Het onderzoek betreft: Verstoring fosfolipide huishouding van hartspier tijdens ischemie
vereist: doctoraal biochemie/biologie
inlichtingen: Dr. G.J. van der Vusse (043-888478)
vacature nr.: 6193

Bij de vakgroep Gynaecologie/Obstetrie voor het project Placentaire weerstand en Doppler/Ultrageluid technieken (onderdeel van het onderzoek (hoofd)project Perinatologie). Het onderzoek betreft: dierexperimenteel onderzoek in het drachtige schapemodel naar de betekenis van weerstandsveranderingen over het placentaire vaatbed voor de kenmerken van bloedstroomsnelheid in foetale vaten, navelstrengvaten en maternale vaten m.b.v. Doppler/Ultrageluid technieken.
vereist: afgestudeerd arts
inlichtingen: Dr. T.H.M. Hasaart (043-862308)
vacature nr.: 6194

Bij de vakgroep Interne Geneeskunde voor het project Effect van oraal calcium op cellulair proliferatie en nieuwvorming in colon (onderdeel van het onderzoeksproject Groei en Differentiatie tumorcellen). Het onderzoek bestaat uit een multicentrische gerandomiseerde trial van calcium suppletie bij patiënten met een colon-poliep. M.b.v. geavanceerde technieken wordt het effect van calcium op de groei kenmerken van het slijmvlies bestudeerd en in relatie gebracht met de kans op recidief poliepen of het optreden van een carcinoom.
vereist: afgestudeerd arts
inlichtingen: Dr. G.H. Blijham (043-862038)
vacature nr.: 6195

Bij de vakgroep Klinische Psychiatrie voor het project Veroudering en het voorkomen van vasopressine in de hersenen (onderdeel van het onderzoek (hoofd)project Veroudering). Het onderzoek betreft: het voorkomen van vasopressine in hersenen in afhankelijkheid van de leeftijd.
vereist: biochemicus/neurobioloog
inlichtingen: Prof.dr. J. Jolles (043-633444)
vacature nr.: 6196

Bij de vakgroep Klinische Psychiatrie voor het project Veroudering en het effect van chronisch alcoholgebruik op geheugen bij ratten (onderdeel van het onderzoek (hoofd)project Veroudering). Het onderzoek betreft: De invloed van de leeftijd op geheugenstoornissen veroorzaakt door chronisch alcoholgebruik.
vereist: doctoraal psychologie/biologie/geneeskunde
inlichtingen: Dr. W.G.M. Raaijmakers (043-888796)
vacature nr.: 6197

Bij de vakgroep Klinische Psychiatrie voor het project Zuur-base-evenwicht en paniekaanvallen (onderdeel van het project Experimentele Psychopathologie en Leertheorie). Het onderzoek betreft: Een experimentele studie naar de rol van de pH-verschuivingen binnen het centrale zenuwstelsel in de patho-fysiologie van acute angst-aanvallen.
vereist: afgestudeerd arts, met belangstelling voor biologische psychiatrie
inlichtingen: Dr. E. Griez (043-633444)
vacature nr.: 6198

Bij de vakgroep Medische Microbiologie voor het project In vitro onderzoek naar het effect van verschillende vetzuren op de eicosanoidenproductie door de macrofaag en de effectorfuncties van de macrofaag (onderdeel van het onderzoek (hoofd)project Voeding). Het onderzoek betreft: de invloed van dieetvetten op de immuunfuncties van de macrofaag.
vereist: bioloog
inlichtingen: Mw.dr. C. Bruggeman (043-888630)
vacature nr.: 6199

Bij de vakgroep Medische Psychologie voor het project Habitatie en sensitisatie bij acute en chronische pijn (onderdeel van het onderzoek project Experimentele Psycho-pathologie). Het onderzoek betreft: Een nadere studie naar psychologische en psycho-fysiologische leerprocessen - m.n. habitatie en sensitisatie - als reactie op enkelvoudige of herhaalde, experimentele pijnstimulatie bij chronische pijnpatiënten, in het bijzonder chronische lage rugpijnpatiënten.
vereist: psycholoog met interesse voor pijnonderzoek. Gedacht wordt hierbij aan de experimenteel- of functionele psycholoog, een psychofysioloog of een klinisch psycholoog, met aantoonbare psycho-fysiologische belangstelling
inlichtingen: Dr. A.J.M. Schmidt (043-888392)
vacature nr.: 6200

Bij de vakgroep Neurologie voor het project Bewaking medicamenteuze therapie van epilepsie-patiënten (onderdeel van het onderzoek (hoofd)project Beleid en Beheer van de Gezondheidszorgvoorzieningen). Het onderzoek betreft: De ontwikkeling van een expert-systeem teneinde de mogelijkheid te bieden om de besluitvorming bij medicamenteuze therapie bij epilepsie-patiënten zodanig te formaliseren dat deze kennis door verschillende echelons in de gezondheidszorg gebruikt kan worden.
vereist: doctoraal geneeskunde met duidelijk gebleken belangstelling voor informatica
inlichtingen: Prof.dr. P. van der Lugt (043-862141)
vacature nr.: 6201

arbeidsvoorwaarden
aanstelling geschiedt voor een periode van 4 jaar. Het salaris zal oplopen van f 1.758,- bruto per maand in het eerste jaar tot ± f 3.132,- in het 4e jaar.
Schriftelijke sollicitaties onder duidelijke vermelding van het desbetreffende vacaturnummer op brief én envelop (voor elke functie een aparte brief) binnen 14 dagen te richten aan de Dienst Personeel Zaken van de Rijksuniversiteit Limburg, Postbus 616, 6200 MD Maastricht.

Leesvoer tijdens de kerstdagen

MET ROOIE OREN ONDER DE KERSTBOOM

Moeie hoofden, vette magen; elk jaar bekruipt ons weer datzelfde gevoel tijdens deze hoogtijdagen voor klein familiegeluk. Ditmaal zal het echter anders gaan, wij trappen er echt niet meer in. De redactie van Observant heeft ontdekt dat het menselijk evenwicht volledig scheef wordt getrokken door deze dolle dagen. Directe oorzaak van dit kwaad: teveel dierlijke vetten tegenover veel te weinig geestelijk voer. De oplossing is eenvoudig, ga vlak voor eerste kerstdag even naar de boekhandel of de bibliotheek en houd de daar veroverde werkjes tijdens het feestmaal in de aanslag.

Een boekje dat bij wijze van spreken tussen de Salade Fruits de Mer en de Consommé door gelezen kan worden is de geniale 'Schaaknovelle' van Stefan Zweig. De rest van de familie steekt even een sigaret op of loopt twee keer op en neer door de huiskamer in de tijd dat jij een compleet boek hebt gelezen en daarmee de nodige geestelijke bagage hebt opgedaan om de rest van het kerstdiner zonder kleerscheuren, nee zelfs voortdurend met het hoogste

woord, door te brengen. Wie Duits in zijn pakket had, zal waarschijnlijk al thuis zijn in de wereld van Mirko Czentovic, de jonge en bijzonder irritante wereldkampioen schaken. Tijdens een bootreis van New York naar Buenos Aires komt deze Zuidslaaf, die behalve schaken geen interesses heeft en zelfs nog maar nauwelijks een krant kan lezen of een eenvoudig rekensommetje kan oplossen, bij toeval in aanraking met de Oostenrijker dr. B. Deze dr. B. is natuurlijk ook een uitstekend schaker, alleen is de manier waarop de man zijn kennis heeft verkregen een tamelijk ongebruikelijke. Tijdens een langdurige gevangenschap in een Nazi-cel op zoek naar iets leesbaars, weet hij uit de zak van een bewaker een boekje met beroemde schaakpartijen te

stelen. Uit zijn hoofd begint hij eerst alle partijen na te spelen, tot hij ze op een gegeven moment allemaal van buiten kent. Dr. B. is echter zo gefascineerd door het schaakspel, dat hij partijen tegen zichzelf begint te spelen, hetgeen leidt tot een verregaande schizofrenie, psychiatrische hulp en tenslotte zijn vrijlating.

Op het schip wordt dr. B. na heel lange tijd pas weer voor het eerst met een schaakbord geconfronteerd; het levert direct een partij tegen de wereldkampioen op, zij het pas na lang aandringen van enkele schaakliefhebbers aan boord en tegen zijn eigen zin in. Van de partij zijn helaas alle gegevens verloren gegaan, maar als we de schrijver mogen geloven, is het een van de boeiendste uit de hele schaakgeschiedenis geworden. En eentje met een prachtige afloop, die juist voor het opdienen van de soep wordt ontsluit.

Wielerverhalen

Je hoeft geen schaakmaniak te zijn om Stefan Zweigs novelle te kunnen waarderen, maar het mag natuurlijk wel. Wie ook een enorme schaakfanaticus is en over de edele schaaksport regelmatig in boeken en tijdschriften heeft gepubliceerd is Tim Krabbé, het intelligente broertje van onze nationale filmheld. Wat deze man zo bijzonder maakt is de manier waarop hij zijn kennis op het gebied van de schaaksport koppelt aan zijn kwaliteiten als wielrenner, een zeer zeldzame

Tim Krabbé
WIELERVERHALEN

Illustratie Bert Bakker

combinatie. Over beide sporten schrijft hij trouwens even boeiend, telkens in staat via curiosa en anedotes de lezer aan zich te binden. Zo bouwde hij al interessante theorieën op rond de rol van het toeval in het schaakspel, over de vraag of vier paarden kunnen winnen van een dame en het nut van een dolle toren.

Op dertigjarige leeftijd begon Tim Krabbé pas serieus met wielrennen. Zijn talent kwam al ras aan het licht en daarmee ook zijn spijt over die late start. Wat hem in het schaken niet gelukt was, namelijk het bereiken van de absolute top, het wereldkampioenschap, en ook wel niet meer zou lukken, had hij in de wielersport misschien wel kunnen klaren. Het onbevredigende alternatief vond Krabbé in het rijden van veteranenwedstrijden, die al dromend over successen in de grote klassiekers vaak nog werden gewonnen ook. Een van die wedstrijden beschrijft hij prachtig in het boekje 'De Renner', maar omdat dat verhaaltje net niet tussen het warme tussengerecht en de geroosterde hazerug past, zou ik willen voorstellen het boekje '43 wielerver-

verhalen' ter hand te nemen. 43, dat lijkt veel, maar de in 1984 verzamelde anecdotes, die vrijwel allemaal eerder in NRC Handelsblad stonden, zijn telkens ten hoogste drie pagina's (een kleine twee minuten en dertig seconden) lang. En dat komt net mooi uit als opvulling van de rookpauzes na gang vier, vijf en zes. Stel dat in die tijd drie keer tien verhaaltjes verorberd kunnen worden, dan blijven er nog dertien over voor de sanitaire stop na het feestmaal. Het hoogtepunt ligt wat mij betreft in de laatste sessie besloten. Onder het kopje 'Wielrenner op de fiets' beschrijft Krabbé de Amsterdammer Ton Olthof, die 's ochtends voor een koers op een gewone fiets, met een tas aan zijn stuur, boodschappen aan het doen was. "Het was of ik nog nooit zo iets gekks had gezien - had hij zich als Indiaan verkleed, ik had het makkelijker kunnen verwerken." De aanblik van Olthof frappeerde hem zo, omdat wat de man hoorde te doen (wielrennen) en wat hij deed (boodschappen) met hetzelfde woord te omschrijven was: fietsen. "Een wielrenner op de fiets, hoe vind je zo iets." Olthof maakte een oneigenlijk gebruik van het idee fietsen; hij hield zijn fiets voor een vervoermiddel, hetgeen een grove onjuistheid is.

Voor de pauze na gang vijf is de anecdoten over de radioverslaggever Barend Barendse, die in de jaren vijftig voor Nederland de Tour de France moest verslaan. Wanneer hij via de tour-radio doorkrijgt dat "Pflimlin is gevallen", schreeuwde hij direct terug: "Aan namen heb ik niets, rugnummers moet ik hebben". Het was Barend Barendse niet bekend dat Pflimlin op dat moment premier van Frankrijk was. In de overige wielerverhalen komen alle min of meer bekende renners wel een keer aan bod, van Fausto Coppi tot Maarten Ducrot en van Tom Simpson tot Tim Krabbé. En

wie na het lezen van het boekje de neiging om direct de Cauberg te gaan beklimmen niet meer kan onderdrukken, zou ik willen aanraden dat toch een paar dagen uit te stellen. Goede voeding is onontbeerlijk voor een wielrenner, maar een complete kerstmaaltijd is toch wat te veel van het goede. Hoewel, volgens Krabbé rijden sommige renners het beste op een grote portie friet met veel mayonaise vlak voor de start, anderen op veertig met eau de cologne besprenkelde suikerklontjes, weer anderen op chocoladevormpjes met een dot slagroom en houdt Knetemann het op Yoki-drink met gestampte ligakoeken. Dus waarom geen kerstdiner?

Tsjonkin

Voor wie toch maar besluit de fiets voorlopig in de stalling te laten teneinde de chipolatapudding en de koffie niet mis te lopen, hebben we nog een tip. Weliswaar niet voor het absolute einde (de cognac) van de maaltijd te voltooien, maar toch zo de moeite waard dat een aardig beginnetje kan worden gemaakt. Ik heb het over 'De merkwaardige lotgevallen van soldaat Iwan Tsjonkin', een satirische roman van de moderne Russische schrijver Wladimir Wjnowitsj. Een moderne Russische schrijver en toch leuk, het

Wladimir Wjnowitsj
De merkwaardige lotgevallen van soldaat Iwan Tsjonkin Roman

lijkt een tegenstrijdigheid; in dit geval is dat echter niet zo. Dat de Russische literatuur niet bij Tsjechov is opgehouden wisten we al van de werken van Solzenitsjin, maar dat er ook nu nog Russen zijn die op humoristisch gebied hun mannetje staan, leert ons 'Iwan Tsjonkin'. Soldaat Iwan Tsjonkin is klein, roodharig, lomp, de wanhoop van zijn regiment, kortom een typische anti-held. Kort voor het uitbreken van de 'Grote Vaderlandse Oorlog' (bij ons beter bekend als de Tweede Wereldoorlog) krijgt Tsjonkin de opdracht om in een van God en iedereen verlaten dorpje een neergestort vliegtuigje te bewaken. Daar vergeet men hem vervolgens volkomen. Tsjonkin trekt in bij een potige boerin en vervalt meteen tot het simpele boerenbestaan, waar hij voor geschapen blijkt te zijn. Hij plant tomaten, hooit het gras, geeft het varken eten, kletst wat met de buurt en werpt heel af en toe ook nog een blik op het vliegtuigje. Het leven gaat zijn gangetje, totdat de Geheime Politie, kort na de Duitse invasie, verneemt dat er ver achter de frontlinie een mysterieuze soldaat rondlummelt. Met het rustige leventje is het vanaf dat moment gedaan in het dorp.

Als bij iedereen het gerucht is doorgedrongen dat de oorlog begonnen is stroomt het hele dorp samen voor het kantoortje van de plaatselijke autoriteiten. Omdat echter volgens sovjet-principes een samenscholing niet spontaan mag ontstaan, wordt de menigte uiteen gedreven en even

later door twee brigadiers weer bijeengeraapt. Het spontane is dan, zoals het hoort, in banen geleid. "Maar waarom moesten we dan toch eerst de mensen weggagen", vraagt een brigadier zich af. Tja, daar had zijn collega nog niet bij stilgestaan. Er was gezegd weggagen, dus joeg hij weg. Nu was er bevolen terugjagen. Alstublieft. De vraag van zijn maat zette hem aan het denken, misschien wel voor het eerst in zijn leven. Maar na even peinzen wist hij het antwoord al. "Natuurlijk snap ik waarom. Om

plaats te maken." Als het volk eindelijk weer bijeen is kan de 'partorg' zijn betoog beginnen, maar hij weet niet lang de aandacht van het publiek te behouden. De dorpelingen zijn niet geïnteresseerd in de officiële lezing over de oorlog, liever gaan ze terug naar huis om te kijken of de aardappels niet overkoken.

De brigadiers maken intussen ruzie over het verloop van de revolutie; wie kwam er nou eerder, Kerensky of de tsaar. Een van de twee herinnert zich nog goed hoe hij in 1916 als agent een keer iemand een spandoek met de tekst 'weg met Lenin en Stalin' afhandig maakte. "Wacht eens", zegt de ander, "dat kan helemaal niet, want die bestonden toen nog niet eens." Maar wanneer was dan toch die verdomde revolutie geweest? En wie werd er verjaagd? Ze houden het tenslotte op 1917, al kan het nooit in St. Petersburg zijn geweest, want daar bevond een van de twee zich op dat moment en hij had niets gemerkt. "En tsaar Kerensky was de vader van Nikolaas, dat is duidelijk."

Wat ook duidelijk is, is dat er voor de eenvoudige burgers met de komst van de communistische partij niets veranderd is; ze leiden hetzelfde bestaan als ze al eeuwenlang gewend waren. Ook de plotseling opgedoken bureaucraten kunnen daar geen verandering in brengen. Wladimir Wjnowitsj laat soldaat Tsjonkin alle heilige sovjet-huisjes omverhalen; de landbouwhervorming, het collectief, de Partij, het

verschijnsel van de stootwerker, Stalin zelf. De satire is geschreven in de jaren zestig, tijdens de liberale periode. Losse hoofdstukken circuleerden al geruime tijd heimelijk onder geïnteresseerden, voordat het werk in 1970 eindelijk voltooid werd. Vier jaar later was het echter al afgelopen met de schrijversloopbaan van Wjnowitsj, omdat hij wegens zijn hardnekkige steun aan Solzenitsjin uit de Schrijversbond werd gezet. Dit betekende dat geen enkel werk van hem meer in de Sovjet Unie zou mogen verschijnen. In 1980 moest Wjnowitsj zelfs zijn land verlaten.

Opkijkend uit je zojuist dichtgeslagen boek zul je merken dat alle familieleden reeds het bed hebben opgezocht. Het kerstmaal ligt alweer ver achter ze, de dromen zweven intussen ergens tussen het vijfde familiebezoek en de nieuwe vette magen van tweede kerstdag in.

Alice Schwarzer Gesprekken met Simone de Beauvoir

over
haar werk,
leven en
boeken,
over
Sartre
en hun
relatie

Interviews

Voor degenen die al dat voldane familie-geluk teveel wordt adviseren wij de gesprekken die de Duitse journaliste Alice Schwarzer tussen 1972 en 1982 voerde met de in overleden Simone de Beauvoir. In een van de gesprekken prijst zij zich elke dag gelukkig dat ze geen kinderen heeft. Moederschap, aldus De Beauvoir, is tenslotte nog altijd de handigste manier om van vrouwen slaven te maken. Ze waarschuwt hen zich te hoeden voor de valkuilen van het huwelijk.

In het eerste gesprek uit de bundel memoreert De Beauvoir dat ze zichzelf in De Tweede Sexe (1949, de 'bijbel' van het feminisme) anti-feministe noemde, omdat zij dacht dat de problemen van vrouwen vanzelf tot een oplossing zouden komen in een socialistische maatschappij. Ruim twintig jaar later bekennt ze zichzelf tot de beweging, maar zet ze zich af tegen de nieuwe 'vrouwelijkheidswaan': "Maar we mogen niet in het andere uiterste vervallen door te zeggen dat de vrouw op een speciale manier is verbonden met de aarde, dat zij het ritme van de maan en van eb en vloed in het bloed heeft en al dat soort onzin..."

In de bundel zijn ook een aantal heel openhartige gesprekken opgenomen over ouder worden, sexualiteit en de relatie met Sartre. Uit 1973 dateert het enige gesprek dat er bestaat met Simone de Beauvoir en Jean-Paul Sartre, waarin beiden tegelijk vragen beantwoorden over de spelregels van hun verhouding. Ze zijn elkaar altijd met 'vous' blijven aanspreken. De Beauvoir: "U begrijpt dat wij niet ineens na '68, nadat we jarenlang iets anders gewend zijn geweest, de revolutionair gaan uithangen door elkaar te tutoyeren..."

In de levendige en prikkelende gesprekken staan alle belangrijke thema's uit de vrouwenbeweging ter discussie. Aan te bevelen voor iedereen die kennis wil maken met de ideeën van deze Franse filosofe en schrijfster en er niet toe komt De Tweede Sexe of een van haar lijvige romans te lezen. Maar het is ook de moeite waard om een van die werken ter hand te nemen.

Elke dag...

Voor wie nog op zoek is naar een verantwoord kadoetje voor de kerst

is er een nieuw literair blad op de markt. 'Elke dag schrijf ik het boek' is de geschreven variant van het gelijknamige programma voor de Nijmeegse stadradio Rataplan. De naam is ontleend aan de herkenningstune van dit programma. Wekelijks klonk Elvis Costello's 'Everyday I write the book' door de ether en nu ligt er dan elke twee maanden dat tijdschrift met die lange naam in de boekhandel.

In de eerste twee nummers interviews met Kees van Kooten, Jan Mulder, Jan Stassen en Adriaan Litzroth. Aandacht ook voor Doris Lessing, Keri Hulme en Yukio Mishima. Er is nogal wat geëxperimenteerd met de vorm, wat zeker in het eerste nummer een overdaad aan franje oplevert, temeer omdat er door het gekozen grote lettertype maar heel weinig tekst op een pagina kan. In het tweede nummer is de lay-out iets rustiger en de gebruikte letter is kleiner geworden om de inhoud toch een kans te geven.

De boekbesprekingen zijn kort en oppervlakkig. De redactie wil vooral leesbare verhalen schrijven en 'het lawaai van de literatuurwetenschap is daaraan ondergeschikt gemaakt'. Een nobel streven, maar hier en daar is het gebodene wel erg mager. De teksten zijn oorspronkelijk voor radio zijn gedacht, maar een luistertekst, die in een keer moet worden begrepen, stelt nu eenmaal andere eisen dan een leestekst. De lezer voelt zich zo nu en dan betutteld, zoals in de analyse van 'Vertrek van Dochters' (Rutger Kopland). De uitgekauwde bespreking van dit gedicht voert je terug naar de schoolbanken, waar elk leesplezier kapot geanalyseerd werd.

Ook gesproken interviews kunnen niet zonder meer worden overgedragen op papier. In 'elke dag schrijf ik het boek' lijkt dit wel te zijn gebeurd en dit levert slecht gestyleerde gesprekken op, die soms (zoals in het interview met Jan Mulder), het nivo van 'hoe wordt ik een schrijver' nauwelijks overstijgen. Maar het nieuwe blad heeft bestlist ook leuke kanten. Zo is aan buitenlandse correspondenten gevraagd iets te schrijven over het literaire klimaat in hun land. De Italiaan Sandro Osti vertelt over de verhalenbundel 'Giovani Blues', het resultaat van een oproep van de uitgeverij Lavoro Editoriale onder jongeren tot 25 jaar om hun schrijfsels in te zenden. Een initiatief dat versassende resultaten opleverde en

volgens de auteur ook in Nederland navolging verdient.

'Elke dag schrijf ik het boek' brengt verder het reisverhaal, maar tot nog toe is dit beperkt tot bijdragen van Harry van der Wulp, die al eerder in de NRC zijn verschenen. In de rubriek 'klassieker' wordt een werk uit de oude doos belicht ('Het Keer-

bladeren

Samengesteld door Bart Brouwers

Studiezin

Nijmeegse studenten die op wetenschappelijk gebied iets bijzonders presteren, kunnen in de naaste toekomst een beloning verwachten, zo besloot het plaatselijke College van Bestuur onlangs. Bedoeling is dat dergelijke beloningen de studiezin van de studenten bevorderen. Het College denkt aan het verlenen van bijzondere toelagen aan studenten die met goed gevolg het propaedeutisch examen hebben afgelegd en blij hebben gegeven van een buitengewone wetenschappelijke aanleg. Daarnaast komt er jaarlijks een onderscheiding voor een door studenten verricht wetenschappelijk werk. De winnaars krijgen een oorkonde met daarbij naar keuze een gouden penning of een geldbedrag. (KUnieuws)

Geduld

Heel veel geduld, dat is een van de belangrijkste eigenschappen die een rector-magnificus aan een universiteit moet hebben. Voor de rest is een middelmatige intelligentie voldoende, maar je moet dan wel bereid zijn om hard te werken. Zoniet, dan krijg je als universitair bestuurder een ellendig leven. Hij moet daarnaast de man zijn, die de onderlinge relaties binnen de universiteit zo aangenaam mogelijk probeert te maken en, naar buiten toe, de universiteit weet te verkopen. Dit alles aldus de scheidende Nijmeegse rector magnificus prof. dr. Jan Giesbers. (KUnieuws)

Samenwerking

Volgens sommigen zullen binnen tien jaar de eerste fusies tussen instellingen van HBO en WO een feit zijn, anderen denken dat de felle concurrentie tussen de twee richtingen zoets voorlopig nog in de weg zal staan. De voorzitter van de HBO-raad is bang dat de universiteiten steeds meer studies gaan inpalm, die eigenlijk in het HBO thuis horen. De voorzitter van het College van Bestuur van de KUN, W. van Lieshout, vindt daarentegen dat die argumentatie al lang achterhaald is en dat juist de samenwerking nu zeer intensief is. Inderdaad worden hier en daar de belangen van het HBO en het WO aan elkaar gekoppeld. De Amsterdamse Hogeschool voor Kunsten verzorgt bijvoorbeeld samen met de Universiteit van Amsterdam de tweede fase

punt' van Klaus Mann en 'Don Quichote' van Cervantes). Verder is er ook aandacht voor jeugdliteratuur en is er een platformje voor nieuw literair talent, 'De stad der verbeelding'. Een gevarieerd aanbod dus, verpakt in een mooi jasje. De redactie hoopt dat haar aanpak lezers op een spoor zet en nieuw leesplezier oplevert. Het nieuwe tijdschrift is een magazine voor de moderne mens.

Emely Nobis las het tijdschrift 'Elke dag schrijf ik het boek' en de bundel van Alice Schwarzer voor u.

Bart Brouwers worstelde zich door Zweigs Schaaknovelle, Krabbés wielerverhalen en de lotgevallen van Iwan Tsjonkin. En ze hadden er nog plezier in ook.

opleiding voor een viertal nieuwe studierichtingen. De HTS in Leeuwarden heeft vijf propaedeutische studies voor de Technische Universiteit Twente in het pakket. En Maastricht hoopt binnen een jaar het programma voor de Kunst- en Cultuurwetenschappen rond te hebben. In Eindhoven is de samenwerking het verst gevorderd en men verwacht dan ook dat daar de eerste fusie zal plaatsvinden. (HBO-journaal)

Krom

"Ik ervaar het als een nieuwe dimensie in mijn leven om kromme zaken recht te kunnen buigen. Mijn studie aan de Rijksuniversiteit Limburg zou ik nooit hebben willen missen." De enkele maanden geleden met een rechten-bul getooide Mirjam Sely steekt in Zondagsnieuws de loftrumpet op over onze RL. Het kleinschalige onderwijs in Maastricht beviel haar wel, net als de lessen opgebouwd rond probleemstellingen. Het is -volgens Mirjam- in elk geval beter dan de massale colleges aan de andere universiteiten. Met nog duizend mensen om je heen is er namelijk altijd wel iemand die je afleidt en daarvan heb je in Maastricht geen last. "Het is een verrijking van je leven", luidde dan ook Mirjam Sely's conclusie over de Maastrichtse rechtenstudie. Ze werkt momenteel op een advocatenkantoor in de stad. (Zondagsnieuws)

Heerlen

Van de eerste lichting Open Universiteit studenten heeft inmiddels vijftig procent de studie opgegeven. Van de overgebleven 4500 studenten is nog eens de helft voor de tentamens gezakt. De OU heeft een regeling dat de student die na twee jaar nog geen enkel tentamen heeft afgelegd, automatisch wordt uitgeschreven. Studenten aan de OU hebben geen vooropleiding nodig om tot de -schriftelijke- lessen toegelaten te worden en daarnaast is het studietempo voor iedereen vrij. Volgens een woordvoerder van de Open Universiteit geven de cijfers geen reden tot ongerustheid, omdat het een bekend gegeven zou zijn dat bij schriftelijke opleidingen veel studiestakers voorkomen. Bij 'gewone' universiteiten ligt het percentage studenten dat na de propaedeutische van twee jaar verder gaat op ongeveer zeventig procent. (Mare)

De ontroering

Louis Konings, portier op het Gouvernementsgebouw, is de laatste in de reeks over ontroering. Aangezien ik onder werktijd bel. worden we telkens onderbroken door de telefoon, die hij moet opnemen. "Het gaat wel met stukjes he?"

Hij heeft eerst op de postkamer en op Randwyck gezeten en werkt nu sinds drie jaar in het Gouvernementsgebouw. Voor die tijd had hij een eigen dameskapperszaak. "Ik moest ermee ophouden om gezondheidsredenen. Ik heb astmatische bronchitis en ben allergisch voor mensenhaar, huidschilfers enzo. Ik zat constant onder de anti-biotica, daar kun je niet mee werken."

"Natuurlijk vind ik het jammer dat ik mijn beroep heb moeten opgeven. Dat is iets wat je gekozen hebt en dat moet je aan de wilgen hangen. Je gaat niet alleen in levensstijl stukjes achteruit, maar ook financieel. Nee, dat heeft niks met ontroering te maken, dat moet je gewoon nuchter bekijken. Ik had nog een paar jaar in de WAO kunnen zitten, of kiezen voor nog een jaar of tien werken en een stap terug doen, zo simpel ligt dat." Ondanks de drukte op het werk leest hij daar wel nog bij. "Wat ik nu aan het lezen ben is 'De Mahdi', de verlosser op z'n Nederlands."

Geen oosterse filosofie, maar een spionageboek. "Dat kun je zo lekker tussendoor lezen. Met een zwaar boek lukt het je niet om iedere keer opnieuw te beginnen. Ik heb nog geprobeerd om een beetje Engels te leren tussendoor, maar dat is haast geen doen. Op Randwyck ging dat wel, hier is het te druk." Om thuis te lezen heeft hij heel weinig tijd. "Ik zit in het verenigingsleven en als je dan 's avonds afgepeigerd thuiskomt, dan wil het niet meer zo met die interesses."

Weinig ontroering uit de boeken dus. Muziek maakt meer los. "Ik heb zondag naar een opera op TV gekeken, machtig mooi. 'Un ballo in maschera' van Verdi. Met Pavarotti, een van de beste tenoren van de wereld op dit moment. Kent U niet? Is ook niet meer zo van deze tijd, opera's."

Dankzij de harmonie, waar hij in het bestuur zit, komt hij veel in aanraking met klassieke muziek. "Wij zijn een serieuze vereniging die 'superieur' speelt. Ik speel zelf niet meer. Vroeger heb ik in een drumband gespeeld, maar door kortademigheid kon ik de harmonie niet afmaken."

"Ik heb een dochter die vrij muzikaal is en dit jaar op het conservatorium eindexamen doet als uitvoerend musicus. We zijn laatst naar een voordrachtsavond van haar geweest. Dan ben je toch wel een beetje ontroerd, als je daar je eigen dochter ziet staan. Trots is toch ook een vorm van ontroering. Net als ouders van kinderen die hun bul krijgen uitgereikt, dat is ook een hoogtepunt."

"Dagelijkse dingen? Daar houd je geen boekhouding van bij, dat zijn momentopnames. Eigenlijk ben ik een heel tevreden, normaal, rustig levend mens. Een hoogtepunt is geweest dat ik vanuit een uitzichtloze situatie toch nog een vaste aanstelling kreeg op deze universiteit, en dat op mijn vijftigste. Daarvan was ik toch wel uit mijn doen."

Judith Habets

Onderwijscoördinatoren medische faculteit krijgen sleutelpositie

EERSTE LIJN MOET STUDENT 'ADOPTEREN'

Onlangs zijn aan de medische faculteit twee coördinatoren benoemd voor het klinisch en eerstelijns onderwijs. Zij krijgen een centrale rol in de organisatie van het Praktisch Medisch Onderwijs-programma (PMO) in met name het vijfde en zesde studiejaar. De coördinatoren moeten de samenhang tussen de verschillende onderwijsbijdragen gaan bevorderen. Beiden hebben reeds een eerste conceptnota geschreven waarin zij hun plannen presenteren. Klinisch onderwijscoördinator Gerard Essed pleit voor geïntegreerd multidisciplinair onderwijs aan co-assistenten. De verschillende stageplaatsen en ziekenhuisstages zouden inhoudelijk verbeterd en onderling beter afgestemd moeten worden. Eerstelijns onderwijscoördinator Harry Crebolder introduceert een zogenaamd adoptieplan. Dit voorziet in een vroegtijdig en intensief contact van medische studenten met de eerstelijns gezondheidszorg.

Reeds twee jaar geleden werd binnen de onderwijscommissie en het faculteitsbestuur van de medische faculteit de noodzaak van klinische en eerstelijns onderwijscoördinatoren besproken. Dit werd ondermeer vastgelegd in de nota 'Praktisch Medisch Onderwijs in het vijfde en zesde jaar', die begin 1984 door de faculteitsraad werd aangenomen. Toch kwam het pas recentelijk tot een benoeming. De coördinatoren zijn voor 70% buitengewoon hoogleraar in de Geneeskunde. De resterende tijd moet de medische deskundigheid in de vakgroep op peil gehouden worden.

Sleutelpositie

Dat de zojuist benoemde coördinatoren een grote rol kunnen krijgen binnen het onderwijs in het vijfde en zesde studiejaar, blijkt uit hun taken. Zo zijn zij betrokken bij de interne en externe onderwijsbegroting, en zullen zij vaste adviseurs zijn van de onderwijscommissie en de planningsgroepen. Ook onderhouden zij het contact met de projectgroep PMO in de eerste vier studiejaar, en worden onder hun verantwoordelijkheid themadagen georganiseerd en nieuwe onderwijsvormen ontwikkeld. Daarnaast tegenwoordigen zij de faculteit in overlegsituaties op het gebied van klinisch onderwijs.

Essed heeft zich sinds 1979 bezig gehouden met de coördinatie en organisatie van het gynaecologisch onderwijs. Zo was hij vice-voorzitter van de onderwijscommissie. Deze ervaring met het Maastrichtse onderwijssysteem zal, meent Essed, wel een rol hebben gespeeld bij zijn benoeming. De medische faculteit heeft immers bij hoogleraarsbenoemingen wel eens bokken geschoten waar het ging om de persoonlijke betrokkenheid van de kandidaat bij het onderwijs.

Dat Essed naast zijn onderwijstaak in de kliniek kan blijven werken, acht hij noodzakelijk. "Er zijn in het verleden al pogingen gedaan om een onderwijscoördinator te laten functioneren, maar die zijn stuk gelopen op het feit dat men niet naar de persoon in kwestie wilde luisteren, omdat die niet als praktiserend collega werd gezien." Een voorbeeld is de situatie rond de speciaal aangetrokken Zwitserse kinderarts Uli Bollag; de man bracht bijzondere onderwijskundige ervaring en know how mee, maar was niet kli-

nisch werkzaam. "Hij heeft mede om die reden geen voet aan de grond gekregen, en is teleurgesteld naar Zwitserland teruggekeerd."

Multidisciplinair

In de conceptnota "Middellange termijnplanning klinisch onderwijs-coördinator 1986-1990" geeft Essed aan op welke wijze en via welke personele en ruimtelijke middelen getracht zal worden de integratie en kwaliteitsverbetering van het PMO gestalte te geven. Het klinisch PMO-onderwijs wordt tot nu toe in discipline-gebonden brokstukken gegeven. "Wij onderwijsmakers gaan er nogal eens onterecht van uit dat de studenten, als ze alle noodzakelijke bouwstenen vergaard hebben, zelf hun huis kunnen bouwen. Momenteel is er niemand specifiek verantwoordelijk voor dat dit ook gebeurt. Als onderwijscoördinator beschouw ik dit nadrukkelijk als mijn aandachtsgebied."

Essed vindt dat aanstaande artsen moet worden geleerd om in een breder kader te denken. Ze kunnen daarin worden geholpen door medische concepten aan de orde te stellen die uitstijgen boven de afzonderlijke disciplines. "Wanneer je werkgroepen zou organiseren waarbij co-assistenten zich onder leiding van verschillende specialisten buigen over patiëntenproblemen, dan heb je het beginsel van een multidisciplinaire opzet. Dan kun je problemen vanuit meerdere invalshoe-

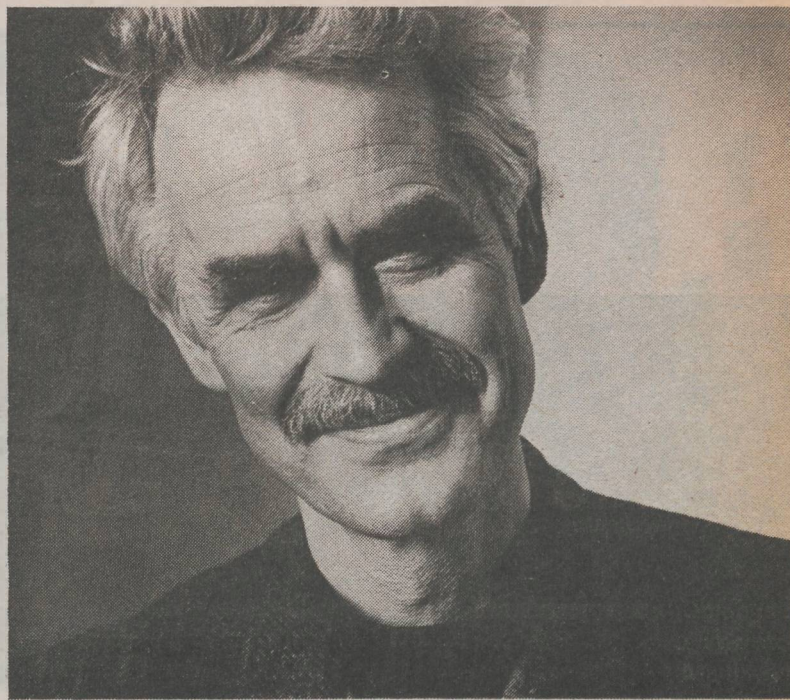
ken behandelen." Iets dergelijks is in Nijmegen reeds ontwikkeld voor het pre-klinisch onderwijs. Een variant hierop zou Essed graag in Maastricht willen introduceren.

Zwakke punten

Naast de inhoud moet ook de structuur van de klinische stages worden verbeterd. Er zijn niet alleen grote verschillen tussen de stages onderling, maar ook tussen de verschillende ziekenhuizen waarin een zelfde stage wordt gevolgd. Essed benadrukt de kostbaarheid van de docenten, patiënten en van de ziekenhuisvoorzieningen. Dit rechtvaardigt naar zijn mening het stellen van hoge eisen aan het klinisch onderwijs: "Als het ons lukt om efficiënter te werken, zijn we de eerste faculteit in Nederland, want dit probleem speelt overal."

De klinisch onderwijscoördinator wil door de instelling van stageplanningsgroepen en de invoering van stagewerkboeken bereiken, dat de structurele verschillen worden weggenomen. "Wanneer je in een planningsgroep regelmatig samen praat over hoe het onderwijs plaatsvindt, zul je sneller ieders zwakke punten aan kunnen wijzen, en zal men de sterke punten overnemen. Daarnaast willen we proberen om via stagewerkboeken een zekere uniformiteit na te streven tussen de diverse stages onderling."

Wanneer er onenigheid bestaat over de onderwijsbijdrage of stage-

Harry Crebolder (foto Franco Gori)

invulling van een geaffilieerd ziekenhuis, dan zal dit in eerste instantie door de stageplanningsgroep worden behandeld; bij haar ligt immers primair het gezag in dit soort aangelegenheden. De klinisch onderwijscoördinator zal pas ingrijpen als het echt niet anders kan.

"Hoewel het uitermate onaantrekkelijk is om een stageplaats te laten vervallen, en dus een verbintenis aan te gaan met een andere vakgroep of een ander ziekenhuis, heb je in laatste instantie natuurlijk die sanctiemogelijkheid. Dit is een redelijk machtsmiddel, daar het bij zo'n stagevergoeding om veel geld gaat (plusminus 465 gulden per student per week; WvB). Wanneer een groep echt niets aan onderwijs wil doen, en alle diplomatieke kanalen doorlopen zijn, dan heb ik er geen probleem mee zo'n sanctie te treffen. In tegendeel, ik denk zelfs dat je er op vooruit gaat wanneer zo'n groep niet meer hoeft worden meegeslept."

Adoptieplan

Eerstelijns onderwijscoördinator Harry Crebolder is al 15 jaar als huisarts verbonden aan Gezondheidscentrum Withuis te Venlo. Voor die tijd werkte hij drie jaar in Tanzania, waar hij zich onder andere bezighield met de organisatie van probleemgeoriënteerde nascholingscursussen. In de afgelopen jaren was Crebolder verbonden aan het Nijmeegse Huisartsinstituut. Hij is nauw betrokken geweest bij de opleiding van co-assistenten en huisartsen, en deed onder andere onderzoek naar de onderlinge toetsing van huisartsen.

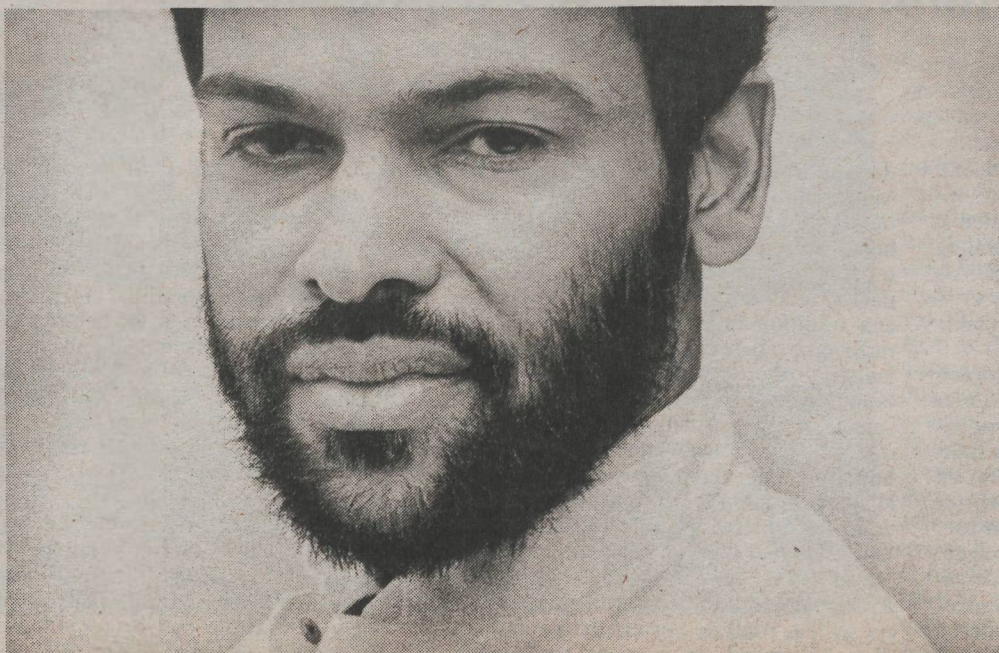
Crebolder pleit voor een vroeger en intensiever contact van de student met de eerstelijns gezondheidszorg. Dit zou systematisch en door de

hele opleiding heen moeten worden geïntegreerd. "De stage huisartsgeneeskunde bijvoorbeeld, vormt momenteel te veel een eiland tussen de klinische stages", zo vindt Crebolder. Hij wil zich in eerste instantie echter richten op het PMO in de eerste vier studiejaar. Zijn eerste plannen sluiten aan bij de facultaire Oriëntatie Eerstelijns Gezondheidszorg (kortweg OEL genoemd) en zijn van toepassing op het tweede studiejaar. "Adoptie duidt op het feit dat huisartsen enige studenten in hun praktijk opnemen. Via hen zullen de studenten in contact worden gebracht met wijkverpleegkundigen en maatschappelijk werkers. De rode draad hierbij is, dat de geadopteerde studenten aan de hand van wat zij krijgen aangeboden in het theoretische deel van hun studie, gezinnen en patiënten in de eerste lijn observeren. Hierdoor wordt de theoretische kennis steeds aangevuld met een praktische ervaring. Als deze eerste opzet voldoet, wil ik er naar streven de adoptie ook in de volgende studiejaar te continueren. Die draad zou vervolgens moeten worden doorgetrokken tot in de klinische stages. Hierdoor zou een student die bijvoorbeeld bezig is met de stage chirurgie, een halve dag per week in de gelegenheid kunnen worden gesteld om terug te keren naar de huisarts, om zo contact te onderhouden met de wijkverpleging of het maatschappelijk werk. Op die manier kan hij ontslagen patiënten volgen, kennis maken met patiënten die zijn of worden verwezen, en kan hij de chirurgie vanuit de huisartspraktijk ervaren."

Evenwicht

Bij een dergelijke vormgeving van het PMO zou de opleiding een echt complementair karakter kunnen krijgen. Die complementariteit is er volgens Crebolder tot nu toe gedurende het vijfde en zesde studiejaar te weinig. Zo'n vormgeving zou volledig in overeenstemming zijn met de basisfilosofie, waardoor eindelijk het vijfde en zesde studiejaar wat minder overeenkomst zouden gaan vertonen met die in de traditionele opleidingen. Er zou volgens Crebolder een evenwicht moeten groeien tussen de opleiding die in het ziekenhuis wordt geboden en het daarbuiten genoten deel. "Ik denk dat we van de beeldvorming af moeten dat een arts uitsluitend in het ziekenhuis wordt opgeleid." Crebolder denkt drie tot vier jaar nodig te hebben om inzicht te krijgen in de haalbaarheid van het plan. Voor een volledige uitvoering zijn tweehonderd huisartsen nodig. De totale kosten worden geraamd op een half miljoen gulden.

Walter van Bree

Gerard Essed (foto Franco Gori)

(foto Hamilton This Month)

DE NATUURLIJKE VOORSPRONG VAN McMASTER-STUDENTEN

De medische faculteit van McMaster University in de Canadese stad Hamilton wordt beschouwd als de bakermat van van het probleemgestuurd medisch onderwijs. Het model is door veel faculteiten overal ter wereld overgenomen, telkens aangepast aan de plaatselijke behoeften en omstandigheden. Ook in Maastricht bleek

het Canadese model niet zonder aanpassingen over te nemen. Meester McMaster en leerling RL hebben niettemin genoeg gemeen om op onderdelen een vergelijking te wagen. (Dit is het tweede artikel over McMaster University. Het eerste is verschenen in het vorige nummer van Observant).

1. Drieduizend kandidaten, honderd plaatsen

Aan de meeste van de dertien medische faculteiten in Canada duurt de undergraduate opleiding vier jaar. Om toegelaten te worden is normaliter een universitaire vooropleiding van drie jaar in Natural Sciences vereist. Als er meer belangstellenden dan plaatsen zijn, wordt gekeken naar de tot dan toe behaalde studieresultaten.

McMaster doet het anders. De artsenopleiding duurt er geen vier, maar drie jaar en er worden heel andere eisen aan de vooropleiding gesteld. Dat kan de faculteit zich permitteren, omdat er jaarlijks tussen de 2500 en 3000 aanmeldingen binnenkomen, terwijl er niet meer dan honderd plaatsen worden toegewezen. De selectie is volgens Bill Shragge, hartschirurg en vice-dekaan voor onderwijszaken, van vitaal belang voor het goed functioneren van het onderwijs. Net als alle anderen kijkt hij ongelovig als hij hoort dat er in Ne-

derland wordt geloot om plaatsen. Er moet in Maastricht dan toch sprake zijn van zelfselectie bij de keuze van de faculteit, anders zou het probleemgeoriënteerd onderwijs al lang ter ziele zijn, meent hij. "Wij gaan ervan uit, dat er studenten zijn die beter functioneren in een traditioneel systeem en anderen, die in onze opzet beter tot hun recht komen. Die laatste proberen wij eruit te halen. We hebben bij wijze van experiment wel eens een geselecteerde groep vergeleken met een groep die willekeurig was samengesteld door een blinde selectie. Iedereen was het erover eens: als we zo zouden selecteren, zou dat een ramp voor ons onderwijs zijn".

Dat er zoveel brieven binnenkomen ligt niet alleen aan de goede reputatie van McMaster. Er zijn ook andere omstandigheden die een rol spelen, zoals de kortere duur van de opleiding en vooral de ruimere toelatingsvoor-

waarden. Niet alleen een vooropleiding in Natural Sciences geeft recht op toelating, maar ook alle andere vooropleidingen. "Wij willen niet alleen kijken naar de prestaties die iemand in het onderwijs heeft geleverd", zegt Shragge, "de persoonlijke eigenschappen zijn van minstens even groot belang. We zoeken naar rijpere, zelfstandige, probleemgeoriënteerde studenten. Of je bent een briljant student met matige sociale vaardigheden, of je bent een ideaal groepsmens met matige studieresultaten. Dat zijn de twee uitersten in ons selectiebeleid".

Uit de drieduizend brieven worden in eerste instantie vijfhonderd kandidaten geselecteerd, die worden uitgenodigd om naar Hamilton te komen. Daar staat hen een interview te wachten met de toelatingscommissie en een gastoptreden in een onderwijsgroep.

Vic Neufeld

Observant
2.
De ho
blijven
van stu
schapp
hebben
kom je
vrouwe
taire di
dit jaa
deld 2:
cent u
tandar
en soc
eerstej
ter hur
De stu
lectiesy
Ron B
brief g
een ge
omadt
was. D
de een
schree
werd f
sprek"
Volger
tiesyst
varing
glippen
derwij
jaars v
de gro
maar c
studen
door o
die he
krijger

3.
De lot
Maastr
McMast
dat eer
lijke ka
men di
lijker v
centen
bara F
ject va
Ze doe
nog ot
Brandi
we stu
RL na
ren. Fe
derwij
person
als de
"Ik de
keerd
"De e
weer p
van de
moeter
gaten l
Bill Sh
zighed
faculte
len. "E
zie he
waard
studen
me ovc
onderv
den di
dan vi
de blo
De tut
figuur
proces
vendie
de bel.

2. Leven op een eiland

De honderd gelukkigen die uiteindelijk overblijven vormen een zeer heterogene groep van studenten die hun sporen in de maatschappij of in de wetenschap al lang verdiend hebben. Shragge: "Met onze selectiecriteria kom je vooral terecht bij oudere studenten, vrouwen en mensen die al meerdere universitaire diploma's op zak hebben". De groep die dit jaar begonnen is aan de studie, is gemiddeld 25 jaar oud en bestaat voor zestig procent uit vrouwen. Er zitten verpleegsters, tandartsen, ingenieurs, economen, theologen en sociale wetenschappers tussen. Twintig eerstejaars hebben een PhD of een MA achter hun naam.

De studenten lijken wat cynischer over het selectiesysteem. "Een vriend van mij", vertelt Ron Balkissoon, "heeft twee jaar geleden een brief gestuurd en werd toen uitgenodigd voor een gesprek. Uiteindelijk werd hij afgewezen omdat zijn vooropleiding niet zo geweldig was. Dus ging hij verder met zijn studie, haalde een master's degree in Natural Science en schreef toen bijna dezelfde brief. Maar nu werd hij niet eens uitgenodigd voor een gesprek".

Volgens enkele andere studenten is het selectiesysteem niet waterdicht. Zij hebben de ervaring dat een handige comediand erdoor kan glippen. "Dat wrekt zich dan later in de onderwijsgroep", zegt Miles Ellis, een derdejaars van tegen de dertig. "Zo iemand kan in de groep ook nog comédie blijven spelen, maar omdat onze groepen nooit meer dan vijf studenten tellen, valt hij uiteindelijk toch door de mand bij de beoordeling". Studenten die herhaaldelijk een negatieve beoordeling krijgen van hun medestudenten en hun tutor

kunnen het advies krijgen naar een andere medische faculteit om te zien of naar een andere studierichting.

Aan de andere kant lijkt de gemotiveerdheid van de studenten wel eens door te slaan naar een neiging om de rest van de wereld te vergeten. Volgens Shragge wordt dat probleem grotendeels voorkomen doordat er veel studenten die al uitvoerig kennis gemaakt hebben met de 'gewone' maatschappij. Maar voor James Orbonski, derdejaars, blijft er buiten de studie weinig tijd over voor andere zaken. Hij beweert althans dat hij per week tachtig tot honderd uur met zijn studie bezig is. Volgens Bartjens betekent dat zeven dagen in de week twaalf tot veertien uur studeren. Zijn jaargenoot Miles Ellis heeft aan veertig uur per week genoeg. "Dat komt denk ik omdat ik getrouwd ben. Ik kan niet alle aandacht aan de studie geven. Alles hangt ervan af, hoe je je organiseert. Voor mij was dat het grote probleem, waar ik me het eerste jaar mee bezig hield".

Ondanks de brede maatschappelijke achtergrond van de groep leven de medische studenten toch in een eigen wereldje, ook op de campus. "Dat vind ik heel jammer", zegt Shragge. "Ik weet niet goed hoe het komt, maar wij zitten hier op een eiland. Er is geen contact met andere faculteiten op de campus. Met dat probleem worstelen alle medische faculteiten, maar ik vind het voor ons juist zo jammer, omdat wij de student niet als een leermachine zien, die los staat van de wereld. Ze hoeven juist hier niet bang te zijn dat ze een tentamen missen als ze 'n keer naar de film gaan of een goed boek lezen".

3. Het plezier van de tutor

De loterij bij de toelating is niet de enige Maastrichtse eigenaardigheid waar ze bij McMaster raar van opkijken. Als je uitlegt dat een loterij de enige mogelijkheid is om gelijke kansen voor iedereen te garanderen, kan men daar nog begrip voor opbrengen. Moeilijker wordt het als de belangstelling van docenten voor onderwijs ter sprake komt. Barbara Ferrier, leidster van het follow-up-project van McMaster, kent het probleem goed. Ze doet Maastricht regelmatig aan, onlangs nog om samen met haar echtgenoot Louis Branda een schets op te stellen voor een nieuwe studierichting 'Arts and Sciences', die de RL naar transatlantisch voorbeeld wil invoeren. Ferrier ziet de geringe interesse voor onderwijstaken, die ze bij het wetenschappelijk personeel in Maastricht heeft waargenomen, als de grootste bedreiging voor de faculteit. "Ik denk dat jullie de rol van de tutor verkeerd begrepen hebben", is haar verklaring. "De enige manier om de mensen bij jullie weer plezier in het onderwijs te geven is de rol van de tutor te herwaarderen. Die mensen moeten er nooit alleen zitten om de klok in de gaten te houden".

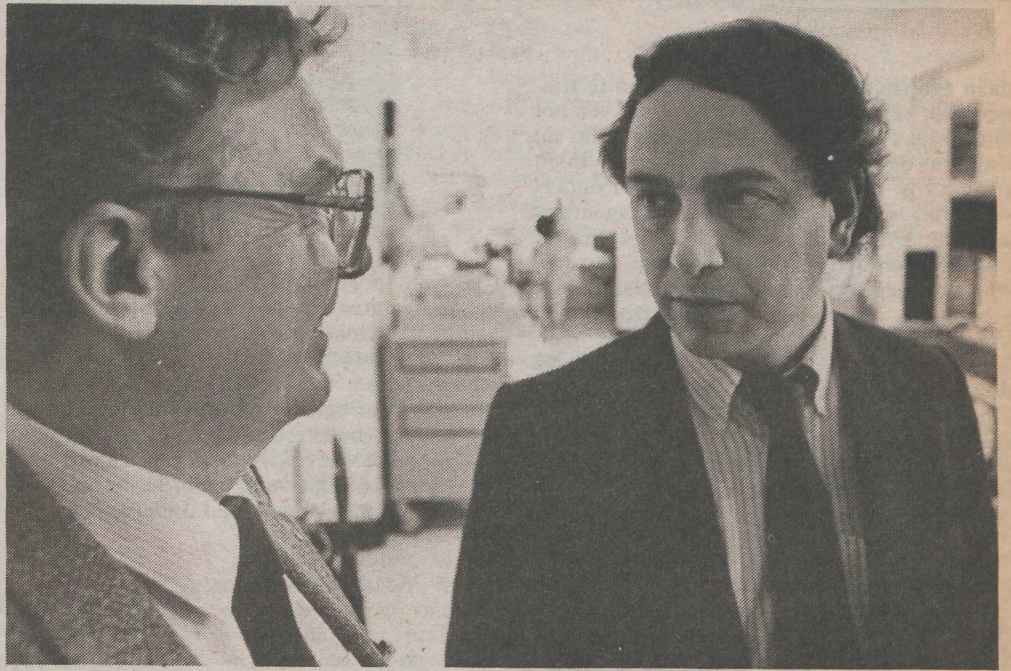
Bill Shragge kan er ondanks zijn drukke bezigheden als hartchirurg en bestuurslid van de faculteit niet genoeg van krijgen tutor te spelen. "Dat geeft me een enorme voldoening. Ik zie het als een zeer intensieve bezigheid, waardoor een hechte band ontstaat met de studenten. Er komen nu nog altijd mensen bij me over de vloer die ik vijf jaar geleden in de onderwijsgroep had". Nu moet gezegd worden dat de groepen in Hamilton nooit meer dan vijf studenten en een tutor tellen en dat de blokken doorgaans twaalf weken duren. De tutor is al die tijd zonder meer de centrale figuur in de groep. Hij stuurt actief het leerproces binnen en ook buiten de groep. Bovendien is zijn beoordeling van de studenten de belangrijkste, belangrijker dan die van de

studenten onderling. In een onderwijsprogramma zonder formele examens ligt het lot van een student dus voor een groot deel in de handen van de tutor.

Iedereen is het roerend over eens dat in Maastricht de tutorrol aan herwaardering toe is. "Docenten die terugverlangen naar de collegezaal zijn mensen met teveel eigenliefde, die de hoofdrolspeler willen uithangen in het amfiteater", vindt Shragge.

Studenten David, John en Lisah op de campus

Bill Shragge (rechts) in gesprek met Peter Hill

4. Onderwijs in de revisie

Vic Neufeld, de voorganger van Shragge, is het daar helemaal mee eens. Hij was degene die zes jaar geleden het onderwijsmodel een grondige opknappbeurt gaf. "Het is overdreven om te spreken over een crisis in de ontwikkeling. We hadden al meer tien jaar met het model gedraaid, we hadden een accreditation commission hier gehad, die overigens heel positief was en het werd tijd om zelf eens te kijken of we overal tevreden over waren. In de loop der jaren waren er nogal wat docenten binnengekomen, die niet zoals de eerste generatie in de gelegenheid waren geweest hun doelstellingen te formuleren. Wij wilden hun mening ook eens horen om hen er meer bij te betrekken. Verder wilden we ook eens goed kijken naar de nieuwe ontwikkelingen die op ons afkwamen". "We vroegen ons allereerst af waaraan onze afgestudeerden moesten beantwoorden. Ons

uitgangspunt was dat we artsen moesten vormen, die klinische problemen moesten herkennen, analyseren en behandelen in uiteenlopende omstandigheden. Om de daarvoor benodigde kennis te structureren waren volgens ons drie invalshoeken te onderscheiden: het bevolkings-, gedrags- en biologisch perspectief. Die drie invalshoeken zijn bepalend voor het onderscheid tussen ziekte en gezondheid. Over die punten is geweldige hoeveelheid informatie voorhanden. Om daar zo goeg mogelijk gebruik van te kunnen maken heb je drie soorten dingen nodig: je moet klinisch onderlegd zijn, een goede 'leervaardigheid' hebben en je moet informatie kritisch kunnen beoordelen. Daarop is nu ons programma gebaseerd: probleemoplossen, het kennisspectrum, de drie soorten vaardigheden".

5. Van eerste naar tweede generatie

Neufeld behoort zelf ook tot de tweede generatie. Heel bewust was hij samen met vier andere nieuwkomers in de onderwijscommissie benoemd. Het nieuwe bloed bracht nieuw elan in plaats van een zelfgenoegzame beves-

tiging van de status quo. Het resultaat is volgens Neufeld dat iedereen met hetzelfde enthousiasme werkt, terwijl er vroeger een verschil was tussen de eerste en de tweede generatie. "Ik hoop dat over enkele jaren weer een groep komt om het programma aan de eisen van de tijd aan te passen. We moeten flexibel blijven, daar besteden we hier veel zorg aan".

Een belangrijk onderdeel van die inspanning is de permanente training van nieuw faculteitskader. Terwijl de ene groep aan de macht is, wordt de volgende al opgeleid om de functies over te nemen. Zo blijft de continuïteit in het bestuur gewaarborgd. Ieder jaar worden een stuk of tien jonge faculteitsmedewerkers een dag per week ingewijd in de geheimen van planning en organisatie van onderwijs en onderzoek, alsmede in nieuwe ontwikkelingen in de gezondheidszorg en technologie. De loopbaan van Bill Shragge is het beste bewijs dat de faculteit erin slaagt om flexibel te blijven. Shragge behoorde tot de eerste lichter studenten, werd medewerker (hartchirurg) van de faculteit, volgde de 'leadership'-cursus en is nu de opvolger van Neufeld als eerst verantwoordelijke voor onderwijszaken.

Als voorzitter van het 'Network of Community-oriented Educational Institutions for Health Sciences' onderhoudt Neufeld veel contacten met gelijkgerichte medische opleidingen en komt hij regelmatig in Maastricht. Het is hem niet alleen zoals de anderen opgevallen dat de tutorrol niet interessant genoeg is om het personeel warm te lopen voor onderwijs. Er wordt ook niet genoeg gedaan om daar verandering in te brengen, meent hij. Er wordt volgens hem ook niet genoeg aan ge-

daan aan training om nieuwe mensen te trainen voor een functie in de organisatie van het onderwijs. "Maar ik weet dat bij jullie de druk om onderzoek of klinisch werk te doen zo groot is, dat de aandacht voor het onderwijs erbij inschiet", voegt hij er verzachtend aan toe. Dat probleem wordt bij McMaster ook aan den lijve ondervonden, nu de regering bezuinigt op haar uitgaven voor wetenschappelijk onderwijs en onderzoek. De krant stond vol met verontwaardigde commentaren. Bij de medische faculteit van McMaster is de onrust niet zo groot. Volgens Dennis McCalla, de financiële man in het faculteitsbestuur, kunnen de grootste problemen worden opgevangen door de facultaire medewerkers meer patiëntenzorg te laten doen. Daardoor ontstaat een verschuiving

van twee procent in de inkomstenbronnen van de faculteit, maar dat gaat ook ten koste van de aandacht voor het onderwijs en daarom waarschuwt hij dat een dergelijke verschuiving niet nog eens mag voorkomen. Toch blijft er behalve een ideële prikkel nog een andere goede reden over om je in te zetten voor het onderwijs. Wie zich daarin onderscheidt kan daar een bevordering in rang verdienen, net als met goed onderzoek.

6. Wie is de beste?

Functioneert het probleemgestuurd onderwijs nu beter in Hamilton dan in Maastricht? Die vraag valt met geen mogelijkheid te beantwoorden. Je zou immers appels met peren vergelijken. Studenten in Hamilton hebben een heel andere voorgeschiedenis en de faculteit heeft de studenten voor het uitzoeken. In Maastricht is de faculteit afhankelijk van wat het VWO en de dobbelsteen leveren. Vandaar dat de Maastrichtse medische faculteit haar studenten veel meer structuur moet bieden dan in Hamilton, waar veel meer nadruk gelegd kan worden op de zelfstandigheid van de student.

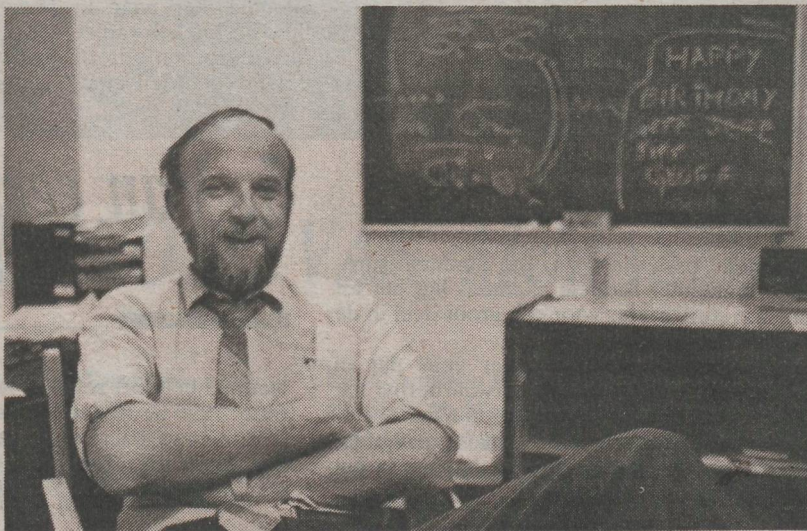
In ieder geval viel in Hamilton meer gedrevenheid, meer teamgeest en minder bureaucratie te bespeuren. Het kan zijn dat mijn gesprekspartners daarop geselecteerd waren, maar ook de studenten waarmee ik sprak straalden een betere motivatie uit dan de gemiddelde Maastrichtse student.

Waarschijnlijk is de behuizing van de faculteit gedeeltelijk een verklaring voor de teamgeest in de faculteit. patiëntenzorg, onderwijs en onderzoek zijn in één ruimte ondergebracht, samen en toch gescheiden. Iedereen weet van iedereen waar hij mee bezig is. Het bouwconcept, dat in Aken tot een ramp heeft geleid, is hier zonder meer een zegen, al heeft de architect hier en daar het oriëntatievermogen van de bewoners overschat.

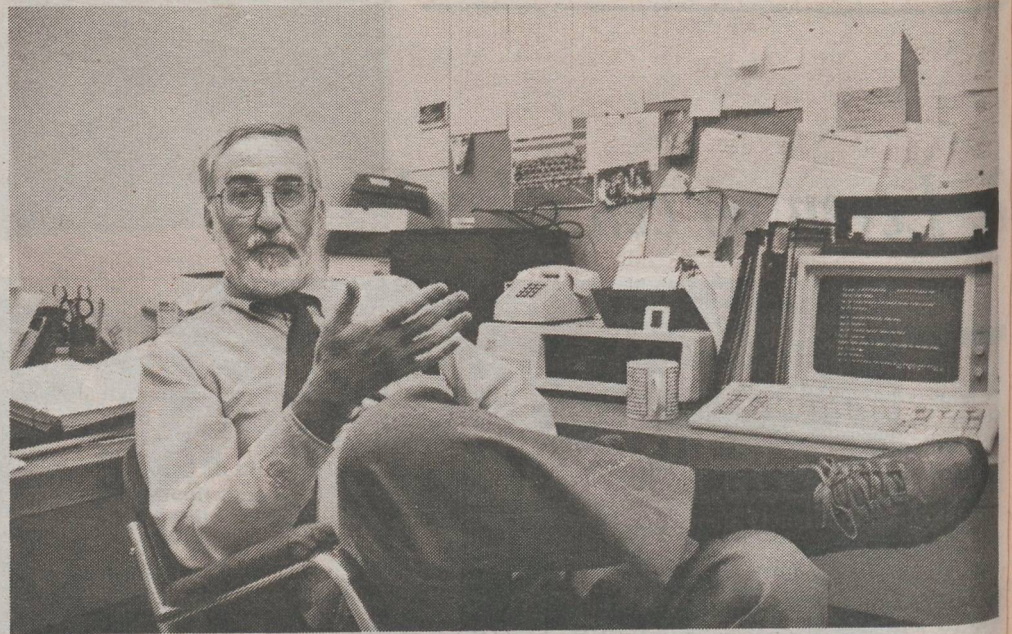
Of McMaster betere artsen aflevert dan een traditionele universiteit weten we binnenkort zeker. Nu weten we via een studiegids dat de opleiders aanzienlijk beter te spreken zijn over de artsen uit McMaster die bij hen komen specialiseren. Over enkele maanden beschikken we over de resultaten van een vergelijkend onderzoek waarmee Barbara Ferrier bezig is.

Zij vergelijkt carrières van medische studenten uit Hamilton, Maastricht, Boston en Edinburgh. Wat deden zij voor hun studie,

wat bepaalde hun studiekeuze, welke vervolgopleiding kozen ze en welke factoren speelden daarbij een rol? McMaster en Maastricht zijn probleemgestuurde opleidingen met de nodige verschillen, Edinburgh en Boston (Taft's) zijn traditionele opleidingen. Wat het toelatingsbeleid betreft zijn Maastricht en Edinburgh aan de ene kant en Boston en McMaster aan de andere kant vergelijkbaar. De verwachting van Ferrier is dat studenten die rechtsreeks van de middelbare school komen anders zullen kiezen dan medestudenten die tussen de middelbare school en de artsopleiding iets anders gedaan hebben. Volgens haar zouden leeftijd en voorgeschiedenis wel eens van grote invloed zijn op hun oordeel over hun eigen competentie. Daarnaast zullen plaatselijke omstandigheden van belang zijn, zoals bijvoorbeeld de beperkte wergelatenheid voor artsen in Nederland.

Jeff Norman

Dave Sackett (foto's Jacques Herraets)

7. Rechter en advocaat

Na lang zoeken valt er bij McMaster toch nog iemand te ontdekken die vindt dat Maastricht op een punt duidelijk voorop ligt. De man is onderwijskundige Jeff Norman, het punt is de evaluatie. Zoals het nu gaat in zijn faculteit, deugt er niet veel van, vindt hij. De studenten beoordelen elkaar en worden door de tuor beoordeeld op vaardigheden en persoonlijke eigenschappen. "Die oordelen kunnen niet veel betekenen. Mensen kunnen elkaar over het algemeen niet zakelijk beoordelen. Je vindt zo'n meid of zo'n vent aardig of niet, daar komt het meestal op neer. Op andere plaatsen wordt dan wel gezegd, dat de tutors

beter getraind moeten worden in het beoordelen, maar ik heb niet zoveel vertrouwen in de mensheid. De tutor is nu eenmaal en heeft rollen die tezeer tegenstrijdig zijn: enerzijds is hij rechter of lid van de jury, anderzijds is hij de de advocaat van de beklaagde." Norman is nu door de faculteit belast met het opstellen van meer objectieve maatstaven voor toetsing. Daarbij heeft hij de afgelopen maanden veel adviezen gekregen van zijn Maastrichtse collega Henk Schmidt die een half jaar gastdocent in Hamilton en Montreal is geweest. Norman denkt dat er uiteindelijk een meer overzichtelijke vorm van de voortgangstoets uit de bus zal komen. "De inzet is enorm belangrijk. Voor je het weet heb je het kind met het badwater weggegooid. Die neiging zie je in Maastricht ook, waar studenten voor iedere voortgangstoets of bloктоets zoveel mogelijk feiten in hun hoofd proberen te stampen. Maar als je het met ons vergelijkt. Bij een slecht evaluatiesysteem kan het gebeuren dat iemand overal doorheen rolt tot aan het laatste jaar, als hij tijdens de ocschappen door de mand valt. Dat is veel te laat natuurlijk".

Jacques Herraets

Boekhandel Leiter-Nypels

DE MAASTRICHTSE
UNIVERSITEITS-BOEKHANDEL

Wolfstraat 12
6211 GN Maastricht

tel. (043) 252666*
telex 56173 leiny nl.

Een zoektocht door Maastricht

"DIE HOMO'S HIER; WAAR ZITTEN ZE EIGENLIJK?"

Homoseksualiteit in Maastricht en op de universiteit: een eigenaar van een homobar die meent dat AIDS nog niet tot hier is doorgedrongen, een lesbische die haar heil zoekt in Hasselt, een student die smeekt om meer aandacht voor homoseksualiteit binnen het onderwijs, en een medewerker van de RL die vraagt 'waar zitten ze in vredesnaam?'

Maastricht kent twee besloten homocafés; de Esquire op de Kommel en la Ferme. La Ferme is gelegen in de Rechtstraat en maakt van buiten een ietwat geheimzinnige indruk. Op een uithangbord valt de naam van het café te lezen, maar verder wekt het pand de indruk al jaren gesloten te zijn. De altijd gesloten rolluiken verhinderen een oriënterende blik naar binnen. Als je de eerste deur gepasseerd bent kom je in een klein halletje. De volgende deur, ditmaal niet van zwaar eiken maar gewoon glas, gaat minder gemakkelijk open. Hoewel je het café al binnen kunt kijken, en vandaaruit ook bekeken kunt worden, zul je eerst aan moeten bellen. Eenmaal binnen blijkt de sombere aanblik van buiten niet overeen te komen met de sfeer van het interieur. La Ferme is een klein bruin café met achterin een dansvloer en zitjes aan de zijkant. Theo Recker is al zes jaar uithaler van het etablissement: "Waarom een besloten bar? Dat was eigenlijk niet de bedoeling. We zijn in 1981 met een open café begonnen, maar daar zijn we na drie maanden alweer van afgestapt. Om vijf uur ging de zaak open en een uur later liep het bloed al langs de bar omlaag. In die tijd werden we veelvuldig geconfronteerd met lastige klanten, de zogenaamde potenrammers. We hebben sinds die tijd een tweede, gesloten deur en daarmee was het probleem opgelost. Tegenwoordig hebben we nog slechts één vechtpartij per jaar.

Ik geloof dat het werkerterrein van die zogenaamde potenrammers zich verlegd heeft naar het park. Daar wil het nog wel eens gevaarlijk zijn. Het zijn trouwens altijd jongens die zich tegenover hun eigen vrienden willen bewijzen. Zo van 'ik timmer een flikker in elkaar, dus ik ben er zelf geen.' Later blijkt vaak dat ze wel degelijk homoseksueel zijn.

Het publiek in de besloten homocafés is gemengd, maar het zwaartepunt ligt duidelijk bij de mannen. Een opmerkelijk verschijnsel omdat Maastricht na de sluiting van 'De koperen cent' en 'Malu' geen enkel vrouwencafé meer kent.

Theo Recker: "De problemen voor een vrouwencafé zijn niet gering. Ten eerste is het voor een vrouw moeilijk om zomaar een bar te beginnen. Daar komt nog bij dat lesbiennes ruwweg onder te verdelen zijn in twee groepen. De ene groep wil, ondanks de homoseksuele gaardheid, vrouw blijven. Terwijl de anderen juist voor alles mannelijk willen zijn. Wij noemen dat de bouwvakpotten. En deze groep gaat dan als een ruige jeugdbende het café beheersen en ook het publiek bepalen. Daar komt nog bij dat meisjes niet graag in een pottencafé zitten, ze zitten liever tussen jon-

Kerstmis op de boerderij (foto Franco Gori)

gens, heb ik het idee. Ze vormen meestal al een besloten groep en hebben niet zo nodig behoefte aan nieuwe contacten."

"AIDS komt in Maastricht bij mijn weten nog niet voor. Toch zijn de mensen er heel erg mee bezig, ze zijn de laatste jaren een stuk voorzigtiger geworden. De zogenaamde homocondooms worden veel gebruikt, of men doet gewoon andere spelletjes."

"Komt AIDS voor in Maastricht?" Aan de andere kant van de lijn blijft professor Van Breda Vriesman eventjes stil. "Je moet de vraag anders stellen. Komen er in Maastricht infecties voor met het LAV HTL V3-virus? Het antwoord is: ja. Er zijn patiënten die besmet zijn met het virus, al of niet met bepaalde chronische symptomen en al of niet ziek. Waar ze vandaan komen? Dat gaat jou niks aan, maar ik wil je wel vertellen dat het inwoners van Maastricht zijn."

Chris

"Zeg maar Chris, ik heb er namelijk nog steeds moeite mee om herkend te worden". Chris, 30 jaar en zeven jaar getrouwd geweest, vertelt dat ze na één jaar huwelijk al ontdekte

dat ze lesbisch was. "Een meisje in de drogisterij waar ik werkte bracht me enorm uit mijn evenwicht. Ik wist aanvankelijk niet wat er met me aan de hand was. Achteraf bleek dat ik ontzettend verliefd op haar was. Ik dacht zelf, dat gaat wel weer over. In de Libelle had ik gelezen dat wel meer getrouwde vrouwen daar last van hadden. Toen ik het aan mijn man vertelde zei ook hij dat het wel weer over ging. Sex met hem begon me echter steeds meer tegen te staan. Ik ging steeds vaker uit in "La Mome Piaf", wat toen nog een homobar was. Nadat ik 's nachts een keer niet thuis ben gekomen heb ik besloten om op mezelf te gaan wonen." Op de vraag hoe haar omgeving reageerde antwoordt ze meteen: "Mijn beste vrienden hebben het allemaal heel goed geaccepteerd. Mijn ouders hadden er meer moeite mee. Ze vroegen zich af waarom ik in godsnaam getrouwd was."

Over het uitgaansleven voor lesbische vrouwen in Maastricht is ze niet erg te spreken. Op de vraag waar ze nu dan in de weekenden vertoeft reageert ze heel enthousiast: "Ik was al een tijdje op zoek naar een leuke vrouwendisco totdat ik in "La Ferme" hoorde van "Club Moustique" in Hasselt. Daar ga ik nu ieder weekend naar toe. Het is

daar ontzettend gezellig en alles kan er. Daar heb je tenminste echt contact met de vrouwen." Het is haar wel opgevallen dat er in België een andere mentaliteit heerst dan in Nederland. "Hier in Maastricht kun je in elk café praten over je homoseksualiteit. In België mag zo iets niet buiten het homocafé treden. De buurt zou het eens te weten komen!"

Richard

Richard Toeange, student aan de algemene faculteit, schroomt niet om de situatie in Maastricht en op de universiteit openlijk te bekritisieren. "Homoseksualiteit staat hier nog altijd in de taboesfeer, dat merk je aan alles."

"Ik heb een tijdje in de werkgroep 'Homoseksualiteit in de gezondheidszorg' gezeten, maar die is begin november ontbonden. We vormden geen praatgroep, maar richtten ons op de werksituatie aan de universiteit. Zo probeerden we een inventarisatie te maken hoe homoseksualiteit in het onderwijs is ingebouwd. Los van de vraag of het

AIDS. Dan zitten de zalen overvol. Ik vind het heel jammer dat het onderwerp pas onder de aandacht komt als er iets sensationeels over te vertellen valt. Daarbij komt nog dat mensen teveel naar de negatieve zijde van homoseksualiteit gaan kijken. Zo van; AIDS is gevaarlijk, dus dan zal homoseksualiteit ook wel gevaarlijk zijn. Op die manier worden we nooit bevrijd van alle negatieve vooroordelen."

Ger

Ger Brouns, medewerker bij de vakgroep klinische psychiatrie, is voorzitter van het C.O.C. afdeling Zuid-Limburg. "Door onze aanpak, hier in het Zuiden, hebben we tegenover de gemeente een duidelijke herkenbaarheid gekregen. Zowel in Heerlen als in Maastricht hebben wij het initiatief genomen om een gemeentelijk homobeleid te ontwikkelen. Wat zo'n beleid dan precies moet inhouden? Allereerst zal de gemeente binnen al haar gedingen artikel 1 van de Grondwet moeten naleven. Daarin wordt gesteld dat iedereen gelijke rechten heeft. Elke vorm van discriminatie, in personeelsbeleid, woningtoewijzingsbeleid en in alle andere organen, moet opgespoord en tegengegaan worden. De enige manier om onze doelstellingen te bereiken is doordrammen. Ik denk dat de gemeente daarom niet altijd even blij met ons is."

"Discriminatie?, ja die is er nog steeds. In het park loop je een goede kans om in elkaar geslagen te worden omdat je toevallig homofiel bent. Twee mannen die een homobar verlaten worden regelmatig op straat nagescholden. En in bejaardenhuizen mogen homo's niet samenwonen. Maar veel erger vind ik de ingesloten patronen in onze samenleving. Ik zou die niet eens als discriminatie bestempelen. De gewoontes van de maatschappij zijn zo ingeburgerd, dat zij het homoseksueel zijn voor veel mensen haast onmogelijk maken. Misschien dat een periode van positieve discriminatie de verhoudingen recht zou kunnen trekken, maar ik besef dat dat met heel veel tact en voorzichtigheid gebeuren moet."

"Nou moet je niet meteen denken dat het C.O.C. zich alleen met politiek actievoeren bezighoudt. Wij willen onze leden ontspanning bieden en ook bij problemen staan wij altijd klaar. Daarbij komt nog dat we twee keer per jaar de Pink-Party organiseren, door de jaren uitgegroeid tot een van de drukst bezochte feesten in Maastricht. De doelstelling van de Pink-Party was: een integratie van homo-seksuelen en de burgerbevolking. Als je dan bekijkt door wie ons feest bezocht wordt kun je concluderen dat we in de opzet geslaagd zijn."

"Weet je, het park is helemaal niet speciaal iets van Maastricht. In iedere grote stad, vooral in de Westerse wereld, is het stadspark het trefpunt voor homofielen. Je kunt er in alle anonimiteit contacten leggen, iets waar getrouwde mannen en zij die niet voor hun homofilie durven uitkomen dan ook dankbaar gebruik van maken. Daar komt nog bij dat het in het donker ontzettend spannend kan zijn."

"Binnen deze universiteit mis ik duidelijk de herkenbaarheid van de homoseksuelen. Statistisch gezien moeten er onder de medewerkers en studenten heel wat zitten. Er is in al die jaren ook nog geen enkele actie ondernomen om aan deze situatie iets te veranderen. Gewoon al het feit dat meer medewerkers, maar ook studenten, het van elkaar zouden weten zou voor velen een enorme steun zijn. Ik weet dat ze er zijn, maar waar zitten ze in vredesnaam?"

Marc Bonten
Jannie Riteco

überhaupt ergens ingebouwd is, werd ons van universitaire zijde weinig medewerking verleend. Uitgenodigde sprekers verschenen gewoon niet. We hebben er een kater aan overgehouden; misschien is er ook wel geen behoefte aan. Het kan ook dat de drempel om actief te zijn in zo'n werkgroep te hoog is."

"Als je er vanuit gaat dat bijna tien procent van de bevolking homoseksueel is, wat voor de universitaire bevolking dus ook geldt, dan kun je op je vingers uittellen dat iedere arts er later ooit mee in aanraking komt. Iedereen geeft zo hoog op van de breedgeschoolde artsen van Maastricht, maar hoe willen zij de problemen van homoseksuelen en hun omgeving aanpakken als dat onderwerp nog nooit aan de orde geweest is? Op elke andere universiteit wordt hier volgens mij aandacht aan besteed. Ik denk dat je de oorzaak niet zozeer moet zoeken in de drukte van het studieprogramma; volgens mij is seksualiteit, en homoseksualiteit in het bijzonder, nog altijd taboe."

"Ik vind het helemaal niet noodzakelijk dat homofielen op de voorgrond gaan treden. Het moet gezien worden zoals het is: een maatschappelijke groepering, waarvan iedereen moet weten dat die er is. Vorig jaar was er een lezingencyclus over

BULLETIN

luatie van diagnostiek en hiervan verslaglegging doen.
 Vereist: i.v.m. de benodigde medische kennis 3e of 4e jaars. De student zal verder gevoel moeten hebben voor kwantitatieve benaderingen van problemen en bereid moeten zijn om computervaardigheden te leren.

Student-assistenten gelden alleen voor studenten die zich voorbereiden op het doctoraal examen.
 Inlichtingen kunnen worden ingewonnen bij drs. A. Ament, tel. 254550, tst. 35.

Interne vacature 191

De beleidsontwikkeling binnen de RL wordt ondersteund door een aantal algemene diensten, waaronder de dienst Planning, Organisatie- en Bedrijfsontwikkeling (POB). Tot de hoofdtaken van deze dienst behoren de beleidsontwikkeling en -voorbereiding op terreinen als middelenverwerving (personeel en overige lasten), (middel)lange termijnplanning, onderzoeks- en wetenschapsbeleid en onderwijsbeleid.

Binnen dit taakveld heeft iedere stafmedewerker van de dienst een eigen verantwoordelijkheid ten aanzien van een deelgebied. De uitvoering van de taken geschiedt veelal in samenwerking met medewerkers van andere diensten en van faculteiten; binnen de dienst wordt e.e.a. gecoördineerd in het kader van het werkoverleg.

Bij de dienst POB bestaat thans een vacature voor de functie van

ALGEMEEN BELEIDSMEDEWERKER (M/V).

Taken:
 - algemene beleidsvoorbereiding en -adviesing binnen de RL t.a.v. de hoofdtaken van de dienst, te weten planning, onderwijs- en onderzoekbeleid. Zulks mede in relatie tot de door het CvB in te nemen standpunten ten aanzien van landelijke ontwikkeling op deze gebieden.

- bijdragen aan de coördinatie en automatisering van de jaarlijkse wetenschappelijke verslaglegging, alsmede aan het ontwikkelingsplan van de RL.

Vereist:
 - een voltooide academische opleiding en ruime ervaring in een vergelijkbare functie;

- inzicht in beleidsvormingsprocessen, belangstelling voor de bestuurlijke procesgang en kennis van het Nederlands hoger onderwijs;

- het vermogen om de samenhang in de verschillende deelgebieden te zien dan wel aan te brengen;

- een goede mondelinge en schriftelijke uitdruktingsvaardigheid, alsmede het vermogen om in teamverband samen te werken met medewerkers van andere disciplines;

- zelfstandigheid, initiatief en goede contactuele vaardigheden om stimulerend op te kunnen treden;

- om kunnen gaan met het verrichten van werkzaamheden onder aanzienlijke tijdsdruk.

Salariëring:
 afhankelijk van opleiding en ervaring max. f 6024,- per maand (schaal 11 BBRA 1984).

Inlichtingen: drs. A. van Dijk, waarnemend hoofd van de dienst POB, tst. 320/323.

Interne vacature 192

De dienst Personele Zaken van de RL telt de afdelingen Formatie zaken en Personele organisatie, Personeels- en salarisadministratie, Rechtspositie en Personeelsbegeleiding. Thans is vacant de functie van
 PLY, HOOFD PZ M/V
 met speciale aandacht voor formatie zaken en personele informatie.

Taken:
 Het p.v. hoofd vormt met het hoofd de dagelijkse leiding van de dienst. Hij zal

als speciale aandachtsvelden hebben formatie zaken en personele organisatie, alsmede het verder ontwikkelen van het personeelsinformatiesysteem. De betrokken medewerker zal fungeren als hoofd van de afdeling Formatie zaken en Personele organisatie. Daarnaast zal hij bijdragen aan de ontwikkeling van het personeelsbeleid van de instelling en het functioneren van de dienst PZ als geheel.

Vereist:
 - academisch werk- en denkniveau in organisatie- of bedrijfskunde;

- aantoonbare ervaring op een of meer van de bedoelde werkvelden (eventueel bereidheid tot verdere scholing);

- ervaring in een leidinggevende functie;

- goede redactionele vaardigheden.
 Arbeidsvoorwaarden: salaris is afhankelijk van ervaring en bedraagt maximaal f 6854,- bruto per maand (schaal 12 BBRA 1984).

In het kader van het streven van de RL naar een evenwichtige personeelsopbouw genieten bij gelijkwaardige kandidaten vrouwen de voorkeur. Zij worden daarom uitdrukkelijk uitgenodigd te solliciteren.

Een psychologisch onderzoek kan deel uitmaken van de selectieprocedure.

Inlichtingen kunnen worden ingewonnen bij drs. L. Leunissen, hoofd PZ, tst. 331.

Congressen

Congressen/symposia/lezingen

Zomeruniversiteit vrouwenstudies

Van vrijdag 26 juni tot en met donderdag 2 juli wordt in Groningen de Zomeruniversiteit Vrouwenstudies gehouden. De zomeruniversiteit is bedoeld voor iedereen die zich betrokken voelt bij vrouwenstudies en emancipatie, zowel binnen als buiten de universiteit.

Het programma bestaat uit 14 thema's. Elk thema wordt aangeduid met een werkwoord: werken, verbeelden, denken, geloven, wetenschap beoefenen, mishandelen, rechtdoen, zwart zijn, construeren, leren, wel-zijn, inrichten, leiden en liefhebben. Vooraf verschijnt bij ieder thema een bundel met artikelen die speciaal voor deze gelegenheid geschreven zijn. De artikelen dienen als achtergrondinformatie voor werkgroepen, lezingen en discussies. Ook minder gangbare werkvormen staan op het programma, zoals schrijfgroepen, forumtheater en een modeshow.

De Zomeruniversiteit Vrouwenstudies 1987 wordt georganiseerd door de Rijksuniversiteit Groningen. Voor informatie en aanmelding: het secretariaat van de Zomeruniversiteit Vrouwenstudies, Rijksuniversiteit Groningen, Postbus 72, 9700 AB Groningen, tel. 050-635434.

Geneeskunde

Onderwijs

Openingstijden onderwijsinformatiebalie

In verband met de onderwijsvrije dagen rond Kerstmis zal de onderwijsinformatiebalie FdG gesloten zijn van 22 december tot 5 januari (en niet van 29 december tot 5 januari zoals Bulletin vorige week meldde).

Vanaf 5 januari is de balie weer dagelijks geopend van 11.30 tot 12.30 uur (kamer 025 Jezuïetenklooster).

Gezondheids- wetenschappen

Algemeen

Nieuwjaarsborrel

Agora houdt op 15 januari in "Big Fun" een nieuwjaarsborrel. "Een goed begin is het halve werk."
 Aanvang 15.30, einde 17.30 uur.

Rechtsgeleerdheid

Algemeen

Van Boven naar VS

Gedurende de maand januari 1987 zal prof. Theo van Boven, decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, onderwijs geven aan de Harvard Law School in de Verenigde Staten van America. In die periode zal het decaanaat worden waargenomen door de vice-decaan Ad Geers.

Vacature student-assistent

De Open Universiteit zoekt ten behoeve van de Productgroep Rechtswetenschappen een student-assistent (m/v) voor twee halve dagen per week.

De Productgroep Rechtswetenschappen ontwikkelt en onderhoudt de diverse cursussen voor de diplomalijnen Publiekrecht en Privaatrecht.

Taken: de student-assistent verleent vakinhoudelijke assistentie aan de leden van de Productgroep bij hun onderwijs- en onderzoekstaken. Hij/zij verzamelt literatuur en jurisprudentie, verleent assistentie bij de correctie en de overdracht van cursussen en verricht verdere voorkomende werkzaamheden. De werkzaamheden dienen in Heerlen te worden verricht.

Eisen en salaris: de gedachten gaan uit naar een student Nederlands recht of notarieel recht aan enige Nederlandse universiteit of hogeschool, met meer dan gemiddelde studieresultaten. Het propaedeutische-examen rechtsgeleerdheid moet behaald zijn. Het kunnen omgaan met tekstverwerkende apparatuur strekt tot aanbeveling. Salaris tot maximaal f 296,- bruto per maand per eenheid van een halve dag.

Arbeidsvoorwaarden: de betrokkene zal werkzaam zijn op grond van een tijdelijke arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht, uiterlijk tot aan de datum van afstuderen. Inlichtingen bij mw. mr. M. Draaisma, tel. 045-762462.

Economie

Onderwijs

Beleidsmedewerker Onderwijs/Studieadviseur

Per 1 november is Cees Langerak benoemd tot beleidsmedewerker onderwijs/studieadviseur bij het Faculteitsbureau van de Faculteit der Economische Wetenschappen. Studenten kunnen bij Cees Langerak terecht met vragen en problemen rond de studie, studie-voortgang, examenreglement e.d.

Afspraken kunnen gemaakt worden via Mw. Miranda Beckman, tst. 829.

Tweede Voortgangstoets FdEW 86/87

De tweede voortgangstoets 1986/1987 voor alle studenten van de Faculteit der Economische Wetenschappen wordt gehouden op dinsdag 6 januari in de Greenzaal en Oostzaal van de Eurohal. De toets begint om 9.00 en eindigt om 13.30 uur. De studenten kunnen vanaf 13.15 uur de zalen binnen.

De zaalindeling (registratienummer en tafelnnummer) wordt voor aanvang van de toets bij de ingang van de Eurohal opgehangen. De antwoordformulieren dienen met een HB-potlood ingevuld te worden (HB-potlood zelf meebrengen). Het is verplicht de collegekaart duidelijk zichtbaar op de tafel neer te leggen t.b.v. de surveillanten.

De antwoordsleutel van de toets is vanaf 13.30 uur verkrijgbaar aan de informatiebalie van het bureau Onderwijs FdEW, 3e etage Jezuïetenklooster.

Keuze afstudeerrichting tweedejaars studenten FdEW

Op maandag 15 december 1986 heeft

een informatiemiddag plaatsgevonden voor tweedejaars studenten, met het oog op hun keuze voor een afstudeerrichting. De tweedejaars studenten FdEW dienen uiterlijk 23 december hun keuze voor de afstudeerrichting vast te leggen. Formulieren hiertoe zijn uitgedeeld via de onderwijsgroepen. De ingevulde formulieren kunnen worden afgegeven bij de informatiebalie van het bureau Onderwijs FdEW (tijdens openingsuren) of gedeponeerd worden in de gele brievenbus (zijkant balie).

Tweedejaars-scriptie 86/87

De lijst met scriptie-onderwerpen voor de tweedejaars-scriptie 1986/1987 ligt vanaf maandag 8 december ter inzage in het Studielandschap, Bonnefantenklooster. De studenten dienen voor het einde van de maand december de onderwerpkeuze geregeld te hebben bij het bureau Onderwijs FdEW. Formulieren voor onderwerpkeuze liggen aan de buitenkant van de balie. Voor het reglement tweedejaars-scriptie wordt verwezen naar de Facultaire Studiegids (hoofdstuk 9.2.).

Het eetcafé van Maastricht

Grolsch bier
Menu naar keuze
Dagschotel
Uitstekende koude buffetten
Vriendelijke prijzen

hoek St. Pieterstraat
Dagelijks van 17.00 tot 02.00 uur
Keuken van 17.30 tot 23.00 uur
Telefoon 043-210158

A.P.K.-Keurstation

ATE-REMSERVICE • ATE-REMSERV

HET AUTOBEDRIJF VOOR
DOELGERICHT AUTO-ONDERHOUD

remservice / autoservice
PETER BANCKEN

HEERDERDWARSSTRAAT 25, MAASTRICHT TEL. 043-626584

ATE-REMSERVICE • ATE-REMSERV

A.P.K.-Keurstation

Studentenhuis „In de Fortuyn”

Boschstraat 97, links van de St. Matthiaskerk.

- ★ Aldaar zijn gevestigd het **R.K. Studentenpastoraat Maastricht** en de **R.K. Studentenvereniging Servatius**.
Telefoon 043-211126. Secretariaat open: 9.30-12.30 uur.
- ★ In het studentenhuis zijn ingericht: een grote **conversatiezaal** met o.a. bar, TV en piano, een ruime **leeszaal-bibliotheek** (ook open voor vrije studie), een **kapel** voor meditatie en kleinere **ruimten** voor gespreksgroepen.
- ★ Het Studentenhuis biedt graag de **gehele dag gastvrijheid** aan alle studenten van Universiteit en HBO-instellingen, ongeacht hun levensovertuiging.
- ★ Elke zondagmorgen om 10.30 uur en donderdagavond om 19.30 uur is er een **Eucharistieviering** voor studenten. De studentenpastor is de gehele week bereikbaar voor persoonlijke gesprekken.

Het Studentenhuis „In de Fortuyn”
is een open huis

UNIVERSITEITEN TEGEN CENTRALE INNING COLLEGEgeld.

De centrale inning van collegegeld, het plan dat minister Deetman half november in een brief lanceerde, stuit op bezwaren van de universiteiten. Ze vinden het geen teken van decentralisatie, het zou voor buitenlandse studenten lastiger zijn, en bovendien vinden ze het idee fraudegevoelig. De minister wil de bezwaren van de universiteiten laten bekijken door een werkgroep, maar komt niet op z'n voorstel terug. De werkgroep zal hij binnenkort bemannen.

Vanaf juni 1988 zouden college- en examengelden centraal moeten worden geïnd, dus niet langer door de instellingen zelf. Dat zou administratief simpeler zijn, maar bovendien zou het de controle op het aantal studenten (en dat is een basis voor de financiering van een universiteit) effectiever maken. Daarbij wordt het eenvoudiger om studiefinanciering en collegegeld met elkaar te verrekenen. Na juni 1988 moet een student in Groningen een collegegeldbewijs kopen, en met dat bewijs kan hij zich aan z'n eigen instelling laten inschrijven. De universiteiten vrezen dat die collegegeldbewijzen van hand tot hand zullen gaan.

Esther Hageman/UP

ONDERZOEKERS EN STUDENTEN VAKER NAAR BUITENLAND

Het VVD-kamerlid dr. R. Braams wil dat universitaire onderzoekers en tweede fase-studenten veel meer dan nu het geval is hun licht opsteken in het buitenland. Braams zei dit vorige week tijdens een debat met minister drs. W.J. Deetman over het wetenschapsbeleid.

Met de internationale oriëntatie van onze onderzoekers is het slecht gesteld, zo bleek onlangs uit cijfers van het ministerie van Onderwijs. Volgens Braams moeten ook studenten in de tweede fase ervaring op doen in het buitenland. "Ik ga niet zo ver dat ik het verplicht wil stellen, maar je kunt niet vroeg genoeg beginnen", aldus de woordvoerder van de liberalen.

Minister Deetman reageerde door te wijzen op het voorgenomen Erasmusprogramma van de EG, waardoor zelfs veel studenten in de eerste fase al een kijkje over de grenzen zouden kunnen nemen. "Helaas is het overleg daarover in het slop geraakt".

De Kamer beklagde zich over het gebrek aan samenhang en afstemming in het onderzoek. Volgens VVD, CDA en D66 weten onderzoekers van elkaar vaak niet waar zij mee bezig zijn. Ook bestaat te weinig aandacht voor het fundamenteel onderzoek. Een betere samenwerking tussen universiteiten, grote technologische instituten en het bedrijfsleven zou versnippering en dubbelures kunnen voorkomen. D66-woordvoerder Kohnstamm wees verontrust op de uitspraak van de president-directeur van Philips, dat zijn bedrijf evenveel uitgeeft aan de samenwerking met de universiteit in het Vlaamse Leuven, als aan alle Nederlandse universiteiten samen. Volgens Deetman is de coördinatie van het onderzoek echter geen overheidstaak. Hij benadrukte de eigen taak van onderzoekers om een betere afstemming na te streven.

CDA-woordvoester mevr. drs M.H.A. Boers-Wijnberg diende een door de VVD ondersteunde motie in om het maandblad Wetenschapsbeleid te behouden. Deetman wil van dit blad af, omdat de gerichte voorlichting over het wetenschapsbeleid die het tijdschrift geeft, geen taak van de overheid zou zijn. "Bovendien vraag ik me vaak af waarom het ene artikel er wel in staat en het andere niet", aldus een ontevreden bewindsman, die niet langer aansprakelijk wil zijn voor de inhoud ervan. Hij wil het blad daarom privatiseren.

Bert Bakker/UP

UNIVERSITEITEN MOETEN EFFICIENTER WERKEN

De universiteiten moeten meer aandacht besteden aan de bevordering van het efficiënt functioneren van hun instelling. Daarnaast moet de overheid bij toekomstige wijzigingen van de Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs meer vertrouwen op het zelfregulerend vermogen van de instellingen voor wetenschappelijk onderwijs. Op die manier kunnen zij beter worden aangesproken op hun verantwoordelijkheid. Dat schrijft de Algemene Rekenkamer in de aanbevelingen van een onderzoek naar de besteding van middelen door de universiteiten van Leiden, Utrecht, Amsterdam (de VU), Rotterdam, Twente en Eindhoven. Het rapport van de Rekenkamer werd vorige week openbaar. De Rekenkamer keek bij het onderzoek vooral naar de "bestuurlijke informatievoorziening" binnen de universiteiten. Voor een efficiënt functioneren is die informatievoorziening volgens de kamer van groot belang. Onder bestuurlijke informatievoorziening verstaat de kamer "het systematisch verzamelen, vastleggen en verwerken van gegevens, gericht op het verstrekken van informatie ten behoeve van besturen en ten behoeve van de verantwoording die daarover moet worden afgelegd". Volgens de Rekenkamer is het met dit alles bij de onderzochte universiteiten droevig gesteld. De beslissingen over de besteding van middelen voor onderwijs- en onderzoekstaken worden genomen binnen de faculteiten. Op centraal niveau beschikken de instellingen niet over op systematische wijze verzamelde informatie omtrent de uitvoering daarvan. De beïnvloeding van de

facultaire beslissingen door het universitaire niveau blijkt "van geringe betekenis". De Rekenkamer kritiseert in dit verband minister Deetman, die van de instellingen desondanks profilering vraagt. Ze noemt dit streven van de bewindsman "weinig realistisch". De globale ontwikkelingen in het wetenschappelijk onderwijs in de afgelopen jaren vormen volgens de Rekenkamer een goede illustratie van het gebrek aan sturingsmogelijkheden van colleges en universiteitsraden. Terwijl de middelen drastisch terug liepen, namen de onderwijs- en onderzoekspanning toe. Bij geen van de onderzochte universiteiten trof de kamer echter "een afweging tussen taken en middelen die daaraan ten grondslag heeft gelegen" aan. Volgens de Rekenkamer zullen de universiteiten, "nu in de veranderende bestuurlijke verhouding tussen overheid en instellingen meer sprake zal zijn van afstandelijk bestuur en zelfbeschikking", beter moeten administreren om dergelijke afwegingen in de toekomst wel te kunnen maken. En ook de overheid zou door de bevestiging van de eigen regelzucht een duit in het zakje kunnen doen. Zo waarschuwt de kamer tegen de door de overheid voorgeschreven "rigide facultaire organisatiestructuur". De toenemende derde-geldstroomactiviteiten passen vaak niet binnen deze structuur en daarmee lopen de verantwoordelijke instanties het risico dat deze activiteiten zich in de toekomst steeds meer aan hun zicht zullen onttrekken.

Remco Pols/UP

AGENDA

Theater

Stadsschouwburg Maastricht
'Rien ne va plus', toneelgroep theater, zaterdag 3 jan. 20.00 uur.
'Glazen speelgoed', toneelstuk met Tennessee Williams, dinsdag 13 jan. 20.00 uur.

Toneelacademie
'Druppels op hete stenen', Toneelgroep Het Gebeuren, vrijdag 19 december, 20.30 uur.

Muziek

Stadsschouwburg Maastricht
'Jean Franssen', pianorecital. Kerstkoffieconcert, vrijdag 26 december, 12.30 uur.
'Glinka kwartet', kamermuziek, woensdag 14 jan.

Intro-concerten, St. Maartenspoort 2
'Ensemble M', (première-concert), zondag 21 december, 15.30 uur.
'Nederlands saxofoon kwartet', dinsdag 6 jan. 20.30 uur.
'Wil Offermans', fluit, dinsdag 13 jan. 20.30 uur.

Limburgs Symphonie Orkest
'Jean Fournet', solisten Gil Sharon en Atar Arad, zaterdag 20 december, Staargebouw 20.00 uur.
'Nieuwjaarsconcert', Jules van Hessen, solist A. Dumay, zaterdag 10 januari, Staargebouw 20.00 uur.
'Ed Spanjaard', zaterdag 17 januari, Staargebouw 20.00 uur.

Theatercafé
'Jimmy the weazel',

drie-mansformatie met rock, blues, reggae en ska, vrijdag 19 en zaterdag 20 december, 23.00 uur.

St Annakerk
Via Regia Maastricht
'Universiteitskoor Maastricht' en het Eindhovens Studenten Muziek gezelschap geven 10 jan. 20.30 uur een concert, o.l.v. L. Buskens (ESMG) en L. Claesen (U-koor).

Parochiezaal te Grote Spauwen (B)
'Universiteitskoor Maastricht' geeft concert in samenwerking met het St. Ceciliakoer Spouwen en het Maartenskoor Stevoort-Hasselt, aanvang 19.30 uur.

De Boerderij Geleen
'Frank Kraayeveldband en de Zeb Hawkinsband', zaterdag 20 dec. 20.00 uur.

Diversen

Stadsschouwburg Maastricht
'Symfonie in vier', danscompagnie Limburg, dinsdag 6 en woensdag 7 januari, 20.00 uur.
'PIP', Toneelgroep theater, muziektheater-spektakel naar 'Great Expectations' van Charles Dickens, donderdag 15 januari, 20.00 uur.
'De twee limbo's', Nieuwe limburgse cabaretgroep, vrijdag 16 januari, 20.00 uur.

Tentoonstellingen

Het Bassin, Boogaardenstraat 40b. 'Het beeldend denken', schild., t/m 21 dec. en 2 t/m 25 jan, woe t/m zo 14-17 uur.
Perroengalerie, Vrijthof 35. Martha Scheren, schild. en Frans van den Bighelaar, sculpt., tot 4 jan, woe t/m za 12-18 uur.
Bonnefantemuseum, 'De

Grootste Sortering', alles uit de museumdepts, ma t/m vrij 10 tot 17, za en zo 14 tot 17 uur, t/m 6 jan. (24-25-31 dec. en 1 jan. 's-namiddags gesloten).
Galerie Wanda Reiff, Rechtstraat 43. Leo Zogmayer, Ton Slits, Han van Wetering, t/m 3 jan.

Schuwirth en Van Noorden, Rechtstraat 64. Herma van den Heuvel, beelden, schilderijen, do t/m zo 14 tot 17.30 uur, do 19 tot 20.30 uur, t/m 4 jan. (25 dec. en 1 jan. gesloten).

Stadsacademie, Kruissheringang 10 a. Wisselende tentoonstelling van studentenwerk in gang parterre hoofdgebouw en in de vitrines aan de Brusselsestraat.

Podium Posjet, Vijverdal, Goswin Thijssen, werken in zwart/wit & kleur in meerdere technieken, t/m 21 dec.
Studio ROZ, Bankastraat. Tekeningen van Han Rameckers, tot 1 jan. werkd. kantoortijden.

Galerie Fah, Brusselsestraat 80. Graficanka, grafiek uit Tsjechoslowakije, woe t/m za 13-17 uur, tot 10 jan.

Galerie Signature, Kapoenstraat 24. Lou Boonman, grafiek en sculpturen. 21 dec. t/m 13 jan.
Natuurhistorisch museum, De Bosquetplein 6-7. De St. Pietersberg in oude prenten; gravures, aquarellen, tekeningen en litho's tot ca 1900. "Geen kruid tegen gewassen", kruidboeken, apothekersherbaria en inhoud apotheekekast van De Bosquet, za gesloten, zo 14-17 uur.
Museum Van Bommel-Van Dam Venlo, tekeningen, pastels en schilderijen van André Dieteren, t/m 4 jan, di t/m vrij 10-17, za/zo 14-17 uur.

Galerie Hof van Oensel, Schimmert, Haagstraat 5. Maddy Rentenaar, olieverven gouaches, reliëfschilderijen. Ernest Joachim, bronzen en keramische plastieken, t/m 20 dec, woe/do, za/zo 14-17 uur.
Galerie de Sauveur, Ulestraten,

Dorpsstraat 19. Willem Heesen (nieuw glas), Robert Terwindt (olieverf, gouaches). Horst Göbbels (porcelein, steengoed), Cecile Budé (gemengde technieken), do t/m zo 14-17 uur, tot 22 dec.

Streekmuseum St. Odiliënberg, Kerkplein 10: Schilderijen en tekeningen van Nico Cobben (medewerker RL) di t/m vrij 10.30-16.30, zo 13.30-17.30, tot 29 dec.

Kasteel Hoensbroek, Fotogalerie 68: Gerhard Benz, ma t/m vrij 10-12 en 13.30-17.00 uur, weekend 13.30-17.00 uur, t/m 28 dec.

Galerie Wansink, Roermond, Neerstraat 76. Gerbrand Volger, schilderijen, woe t/m zo 13.30-17.00 uur t/m 28 dec.
Musee d'Architecture, Luik, Christiane Lebrun, keramiek, dag. behalve ma en woe 13 tot 18.30 uur.

Abteiberg, Mönchengladbach (D): 'Gordon Matta-Clark-Retrospektive'.
Domkeller aan de Hof, Aken (D): 'Small is beautiful' (dl I), met werk van Akense en Limburgse kunstenaars.

Logomotive Süsterfeld, Süsterfelderstrasse 99, Aken (D): 'Small is beautiful' (dl II).
Provinciaal Museum Hasselt, J. Hilliard (diverse werken), L. v. Stiphout: Ars Artis Simulacrum 1974/1986 en de verzameling van Paul Panhuysen.

Films

Filmhuis, Maastricht
Capucijnengang 3

Gay & Lesbian Festival
'Cat on a hot tin roof', R. Brooks, vr 19 en za 20 dec 20.00 uur.
'Het afscheid', T. Niskanen, vr 19 dec. 22.00 uur.
'Novembermond', A. van Grote, za 20 dec. 22.00 uur.
'Madchen in Uniform', L. Sagan, zo 21 dec. 20.00 uur.
'Firewords', D. Toddhnaut, zo 21 dec. 22.00 uur.

'Westler', W. Speck, ma 22 dec. 20.00 uur.
'La Triche', Y. Bellon, ma 22 dec. 22.00 uur.
'Lucy', di 23 dec. 20.00 uur.
'Club des Femmes', J. Deval, di 23 dec. 22.00 uur.

'Tess', R. Polanski, do 25 t/m di 30 dec. 20.00 uur, vrij 26 dec. 14.30 uur.
'The killing', S. Kubrick, do 1 t/m wo 7 jan. 20.00 uur.
'Le Lieu du crime', A. Techné, do 1 t/m wo 7 jan. 22.00 uur.
'40 m² Deutschland', T. Baser, do 8 t/m wo 14 jan. 20.00 uur.
'Anne Trister', L. Pool, do 8 t/m wo 14 jan. 22.00 uur.

Mabi
Kleine Gracht 24a

'Heartburn' van M. Nichols, dagelijks om 8.30 uur.
'Down and out in Beverly Hills' van P. Mazursky, do en vrij om 2.30-9.00, vanaf za om 6.30-9.00 uur.
'Howard the duck' van G. Lucas, do en vrij om 2.30 uur, vanaf za om 2.30-6.15 uur.
'Perris Bueller's day off', dag. om 2.30-9.00 uur, vanaf za ook om 6.30 uur.
'Jumpin Jack Flash', do en vrij om 2.30-8.30 uur, vanaf za ook om 6.15 uur.

Cinema Palace
Wijckerbrugstraat 1

18-12 t/m 31-12
'Ruthless People', dag. om 14.30-17.30 en 20.30 uur (Palace 1) 16.00-19.00 en 21.45 uur.
'Fodder', dag. om 14.15-17.00 en 21.15 uur.

Ciné-K

St. Bernardusstraat 13
'Fitzcarraldo', W. Herzog (B.R.D.) 1982, do 18 t/m wo 23 dec. 20.15 uur.
'Oblovov', N. Mikhalkov (U.S.S.R.) 1979, do 24 t/m di 30 dec. 20.15 uur.

cultuur

Samengesteld door Lucia Geurts en Paul Pinxten

De Troep

Frans Malschaert, beeldhouwer, schilder en theatermaker, heeft een nieuw gezelschap onder zijn hoede genomen en samen met de acteurs en actrices een bijzondere voorstelling gemaakt, die van publiek en pers veel lof kreeg. De productie heet De Troep. Het is een feuilleton, dat in eerste instantie drie delen zal bevatten: het ontstaan, de ontwikkeling en de ondergang van een verschrikkelijke groep De Troep. De acteurs en actrices spelen op een absurde, ontroerende en emotionele manier familieleden die in hun levensonderhoud door het spelen van sprookjes. In het eerste deel is dit het sprookje Roodkapje. Zaterdag 20 december is het nog te zien in Sittard. Eind januari komt de tweede aflevering, Doornroosje, in première. De delen kunnen ook afzonderlijk als theaterstuk bekeken worden. Malschaert: "Het is eigenlijk geen schrijven wat ik doe. Tijdens bijeenkomsten groeit het. Het stuk ontstaat door naar mensen te kijken en daarin probeer je je ideeën kwijt. Het is te vergelijken met een choreografie, een compositie met stiltes en enorme uitbarstingen."

De Troep gaat landelijk in première in april in Den Bosch. Dan worden de drie delen gespeeld. Daarna wordt niet het geijkte theatercircuit afgewerkt. De Troep zoekt zelf een plek om theater te maken. Onlangs was zij bijvoorbeeld in de psychiatrische inrichting Welterhof in Heerlen. Ze trok het hele instituut door, overal werden acts opgevoerd en het publiek moest zijn weg er tussendoor vinden.

Malschaert heeft een ontombare energie en zorgt niet alleen in Limburg voor bijzondere culturele activiteiten. Ook voor het Holland Festival heeft hij een gek plan. "Met kubussen, zes bij zes, wordt een eenendertig meter hoge theatertoeren gebouwd. Het publiek kan erin kruipen en op verschillende plekken in de toren worden schijnbaar levenloze voorwerpen, buizen en lappen bijvoorbeeld, leven ingeblazen. Vervolgens proberen die de aloude droom te verwezenlijken: vliegen. De pogingen mislukken. De VPRO wil het opnemen. In juni en juli staat de toren in Amsterdam en daarna probeer ik hem zo snel mogelijk in Maastricht op te bouwen. Dat parkje naast de Kennedybrug, voor de stadsvijver, is de ideale plek. Er zijn trouwens uit verschillende Europese steden aanbiedingen om projecten te verwezenlijken."

Wie de lange dagen rond Kerstmis wil doorbreken en iets anders wil dan melige televisiefilms of kindje wiegen, kan terecht bij de volgende evenementen.

Muziek

Kerstavond (de vierentwintigste dus) spelen de Knightriders (ex-Private Eye) in Donkiesjot in Sittard. Tweede Kerstdag is er in de Kombi in Maastricht een popfestival met Rising Shit, Play Bizarre, Vae Victim en waarschijnlijk Vox Populi uit België. Met feestelijk vertoon zal op Oudejaarsavond het Sirkelcomplex in Sittard uitgebreid worden met een swingcafé. Compleet met diner dansant, cocktails, champagne, live muziek, gigantisch vuurwerk en een gezamenlijk ontbijt zal

de nieuwe ruimte ingeluid worden. De jaarwisseling kan ook in Braziliënsesfeer meegemaakt worden met de groep Que Pasa? in Satyricon te Maastricht.

Dit wat betreft het popgebeuren. Wie meer van klassiek houdt, kan in de Kerstvakantie het Limburgs Symphonie Orkest beluisteren. Op 19 en 20 december dirigeert Jean Fournet de Ouverture uit 'Die Zauberflöte' en de Concertante Symphonie voor viool, altviool en orkest van Mozart en de Symphonie 'Harold en Italie' van Berlioz. Solisten zijn concertmeester Gil Sharon en de Israëlische violist Atar Arad. In de eerste week van het nieuwe jaar geeft het LSO zijn Nieuwjaarsconcert. Onder leiding van Jules van Hessen worden werken gespeeld van Rossini, Saint-Saens, Delibes, Reznicek, Kreisler en Strauss. Violist Augustin Dumay, uit de school Milstein en Grumiaux, speelt de solo's. Ed Spanjaard dirigeert op 15 januari de negentwintigste symphonie van Mozart en de zevende van Bruckner.

In de serie Intro-concerten verzorgt het Ensemble 'M' onder leiding van Pierre Coolen het laatste concert van dit jaar. Het ensemble bestaat uit elf mensen, die elk een ander instrument bespelen, van harp tot en met stem. Ze brengen werk van Delnooz, Colen, Debussy, Prokofjew en Ravel. Het Intro-programma 1987 start op 6 januari met het Nederlands Saxofoon Kwartet. Een programma met de dichter Max Teawhistly: improvisaties uit het Real Book van Max. Een week later speelt Wil Offermans 'Round About 12.5' op fluiten.

Operaliefhebbers kunnen op 12 januari in Heerlen naar 'Manon Lescaut', een opera van Puccini door operagezelschap Forum. Liefde, romantiek en natuurlijk dramatisch sterven (in een Amerikaanse woestijn).

'Sinfonia Varsovia' bestaat voor het grootste gedeelte uit musici van het Pools Kamer Orkest. Onder leiding van Jehudi Menuhin speelt het ensemble Bach, Wagner, Rossini, Bacewicz en Mendelssohn in Heerlen. Tweede kerstdag geeft Jean Franssen een koffie-piano-concert in de Redoute van de Maastrichtse schouwburg. Hij vertolkt Chopin. Het Glinka kwartet is in 1980 door twee uitgeweken Russische strijkers heropgericht. Op 14 januari spelen zij in Maastricht kamermuziek.

In de Sint Annakerk geven het Universiteitskoor Maastricht en het Eindhovens studentenmuziekgezelschap op 10 januari een concert met werk van Andriessen, Von Suppe, Vivaldi, Handel, Purcell, Brahms en Friderici. Het Eindhovens gezelschap bestaat uit het koor Vokollage, het blazersensemble Aulettes en de strijkersgroep Ma non troppo. Solisten zijn Joyce Cremers, Peggy Hegeman en Caroline Chambone. De muzikale leiding is in handen van Louis Buskens (Eindhoven) en Ludo Claesen (Maastricht).

Wie in een andere kerstfeer wil komen, kan het beste aanstaande zondagmiddag naar Lillian Boutte and her music friends gaan luisteren. Zij brengen een gospelconcert in Heerlen. Zondag na Kerstmis is er muziek voor groot en klein door Laurens van Rooyen en de zijnen. Zijn 'Grande parade' laat nieuwe en oude, vrolijke en weemoedige stukken de revue passeren van Elton

John tot klassieke meesters. Hij werkt met een sound-sampler en een combinatie van elektronische en akoestische instrumenten.

Theater

"Tunnel zonder vluchtstrook" is het nieuwste programma van Youp van 't Hek en Onno Molenkamp. Het houdt het midden tussen show en toneel. Tegenover elkaar staan een jonge cabaretier met linkse pretenties en een oudere toneelspeler die het ventje door heeft. Zaterdag 20 december komt het in de Maastrichtse schouwburg. 's Avonds laat treedt in het Theatercafé aldaar Jimmy The Weazel op, een gek trio uit Amsterdam en Londen: van rock and roll tot ska...Drie en vier januari doet Rommedoe 't nog een keer. Balletliefhebbers kunnen kijken naar de Danscompagnie Limburg met 'Symfonie in vier'.

Musicaliefhebbers komen ruimschots aan hun trekken: "Madame Arthur" - voor wie het niet zou weten: (van) Jos Brink - komt terug, wegens groot succes. De schouwburg zit weer een heel weekend vol dus. In Heerlen komt The New York Harlem Opera met "Carmen Jones" op muziek van George Bizet. In 1943 bracht Oscar Hammerstein II de Spaanse Carmen over naar het Amerika van de jaren veertig. En met succes. Nog steeds doet Carmen het goed. Het Koninklijk Ballet van Vlaanderen komt ook al met een ouwetje naar Heerlen: My fair Lady, met in de rol van professor Higgins Luc Lutz.

Jammergenoeg is het toneelaanbod tijdens het kerststrecs maar mager. In de toneelacademie speelt morgen

de toneelgroep Het Gebeuren "Druppels op hete stenen".

Dan moeten we tot 13 januari wachten. Achtendertig jaar geleden speelde Ellen Vogel Laura Wingfield, de manke dochter in Tennessee Williams "Glazen Spiegel". Nu is zij de gedesillusioneerde moeder Amanda. "Glazen Spiegel" is een melancholiek stuk over een Amerikaans gezin in de jaren dertig. Het speelt zich af in de herinnering van de weggelopen zoon. Het glazen spelgoed is het symbool voor de personages: kwetsbare eelingen in een harde maatschappij. De regie heeft John van de Rest. Dus speelt Josine van Dalsum ook mee (de dochter) Verder Paul Rotger en "zeg eens AAAA"-Hans Cornelissen.

Dinsdag 23 december brengt Katrijn Theaterproducties "Allemaal leugens" van Hugh Whitmore. In 1984 werd het in Londen bekroond als het beste stuk van het jaar. Eenvoudige mensen raken nolens volens verstrikt in de wereld van spionage; humoristisch en toch spannend volgens de Daily Mail. Regie: Andre van den Heuvel en dus speelt Kitty Janssen mee.

Robert Long en Paul Haenen staan waarschijnlijk borg voor aardig vermaak. Vier babysits sloven zich uit om een kring van een kind te vermaken: "De babysitrevue". Beppie Nooy's Volkstheater brengt nog weer eens "Boefje", nu als muzikale bewerking van Jaap van de Poll's melodrama.

Wie van streektooneel houdt en dialect verstaat kan vanaf 21 december vele avonden kijken naar "Wie auwer, wie jekker?" van het Heerlens Streektheater.

Tenslotte nog wat uitjes voor de hele familie. Zondag 11 januari geeft toneelgroep Het Monument een jeugdvoorstelling "De tweedehandsknecht". Traditiegetrouw maakt toneelgroep Theater ook een familievoorstelling. Donderdag 15 januari brengt zij het muziektheater-spektakel "Pip" naar Great Expectations van Charles Dickens, met liedjes van Ivo de Wijs. Pip is een arme smidsjongen, die onverwacht een fortuin krijgt, talloze avonturen beleeft en tenslotte gelouterd terugkeert naar zijn geboort-

tedorp. Regie: Cees Linnebank en Helmert Woudenberg. Pip is geschikt voor iedereen vanaf tien jaar. Het marionettentheater van Hendrik Bonheur voert zondagmiddag 28 december in Heerlen de komische opera "Bastien et Bastienne" van Mozart op. Maar liefst vijftig figuren doen er aan mee. Twee voorstellingen op vier januari van het Staatscircus uit de DDR sluiten de schoolvakantie af.

Galeries

Een naargeestig bovenzaaltje aan het Maastrichtse Vrijthof heeft haar functie van vergaderruimte ingeruild, na een grondige aanpassing, voor die van galerie. Vanaf 7 december is boven het café De Perroen werk te zien van Martha Scheeren en Frans van den Bighelaar. Martha Scheeren studeerde aan de Stadsacademie in Maastricht en volgde een lerarenopleiding. Zij laat in de Perroengalerie middelgrote tot grote olieverfdoeken zien, en kleiner werk in acryl, gouache en krijt op papier. De thema's 'Tunnels', 'Doorgang' en 'Maskers' beheersen haar werk. Somber van kleur, nuances van groen naar steeds donkerder kleuren, rotsachtige vormen. Bij het 'Venetiaanse Masker' treft men driehoekige en ronde vormen in de kleuren roodgroen en lichtblauw-zwart aan. De werken versterken elkaar als ze in serie bekeken worden. De koele abstractie maakt haar werk afstandelijk. Frans van den Bighelaar studeerde in Tilburg en Maastricht en exposeert sinds 1979 regelmatig. Hij maakt grafische tekens in de ruimte, van hout en metaal, wit beschilderd of in de kleur van het materiaal zelf. Stille en fragiele vormen, waarbij verbindingen gemaakt worden door middel van gipsverbandjes. De sfeer die de vormen oproepen lijkt soms belangrijker dan het werk zelf.

In de studio van de Regionale Omroep Zuid zijn deze maand tekeningen te zien van de Maastrichtse beeldhouwer Han Rameckers. Hij studeerde aan de Stadsacademie en exposeerde ondermeer in Den Haag. In galerie Today in Roermond zijn deze maand sculpturen van Rameckers te zien.

Improviseren

De Stichting Limburg Geïmproviseerde Muziek (SLIM) in Maastricht start met een Leerorkest onder leiding van Ludo Doornik. Het komt vanaf twintig januari twintig dinsdagavonden bijeen in café Het Ridderke. Wie meer wil weten kan bellen naar 045-441542. Inschrijven voor het Leerorkest is mogelijk tot uiterlijk 12 januari 1987.

Exacte aanvangstijden en plaatsen: kijk in de agenda.

Jean Pierre.

Wanneer je een rubriek als deze schrijft kom je nog eens in restaurants die je onder andere omstandigheden nog wel eens over het hoofd wil zien. Of die je wel ziet, maar waarvan het beeld niet in je hoofd blijft hangen, en waarbij het plan om er ooit eens te gaan eten dus voornamelijk een goed voornemen blijft.

Jean-Pierre in de Platielstraat is zo'n restaurant. We hadden het wel eens gezien, we hadden ook wel eens gezegd dat het ons wel leuk leek, en we waren er tot voor kort altijd voorbijgelopen.

Jean-Pierre is (of heeft?) dan ook niet zo'n groot restaurant, en het ligt niet erg zichtbaar ingeklemd tussen een zeer opvallende boutique, en een pand dat vroeger een café is geweest, en dat misschien wel weer moet worden. Dinsdag stapten we er dus wel naar binnen. We waren de enige klanten en zouden dat gedurende onze maaltijd ook blijven. We konden dus in alle rust de kaart bestuderen.

Die was nogal klassiek, Frans getint (en ook in het Frans gesteld, maar dit keer gelukkig met vertaling). De keus was tamelijk ruim, en bovendien hadden ze een paar spannende gerechten, die je in een klassieke keuken niet zo snel zou verwachten. Daaronder waren ook onze keuzes; konijn op Maastrichtse wijze (Le Lapin Maastrichtois?) voor Nico, en Filet de porc au Roquefort (varkenshaasje met Roquefortsaus) voor Elies. Het Maastrichtse van het konijn zit hem in de enigszins zoetzure marinade. Wat erin zit weten we niet precies, maar het resultaat was in elk geval overheerlijk. Het wil wel eens voorkomen dat koks zo trots zijn op hun marinade, dat zij vinden dat je alleen maar marinade hoeft te proeven, maar die fout was gelukkig niet gemaakt. De marinade overheerste het, overigens zeer malse, vlees niet. Wat Elies' keuze betreft speelde Jean-Pierre een thuiswedstrijd: Elies is toevallig verzet op Roquefort. Haar oordeel dat het geheel erg lekker was is dan ook niet erg objectief, maar dat is een rubriek als deze toch nooit.

We merken nog op dat ook de bijverschijnselen als aardappelkroketjes, frites, worteltjes, boontjes en sla ook prima verzorgd waren, en gaan dan over naar Tamar.

Jean-Pierre serveert een kindermenu in drie varianten: vlees op spies, schnitzel met saus of een haneboutje, in alle gevallen met de onvermijdelijke frites en appelmoes. Die keuzemogelijkheid juichen wij toe, Tamar juichte het kippetje trouwens ook toe. Het was dan ook een van de meest malse kippe(hane)boutjes die we in tijden zijn tegengekomen.

De rekening bedroeg, inclusief ijs en koffie, zesentachtig gulden en centen. Dat is meer dan je in een eetcafé kwijt bent, maar het valt niet echt duur te noemen. Achteraf waren we dan ook verbaasd dat we de enige klanten waren.

Elies Steyger, Nico Verheij.

morethca

Zo gezellig was het tijdens het lustrumgala. Herken uzelf. (foto Franco Gori)

Gala geeft volle bak

Een volle bak op het eerste gala in de geschiedenis van de Rijksuniversiteit Limburg. De twee stuwende krachten achter de organisatie van het gebeuren, Jeroen Verkerk en Michel Pijpers, kunnen tevreden zijn, maar ze hebben de ervaring die ze tijdens hun hotelschoolperiode opdeden dan ook optimaal weten te gebruiken. En dat het door de universiteitsbevolking gewaardeerd werd, was al voor betreding van Fort St. Pieter aan iedereen duidelijk. De belangstelling was namelijk zo groot, dat de garderobe in het fort het allemaal maar zeer moeizaam kon verwerken, met als gevolg een lange file voor de deuren van de zaak.

"Als we dat van tevoren hadden geweten, dan hadden we buiten nog een garderobewagen opgesteld, maar voor zover ik heb kunnen ontdekken heeft niemand zich er echt aan geërgerd", legt Michel Pijpers uit. Het regende gelukkig niet, zodat de menigte zich tegoed kon doen aan gesprekken met buurman of buurvrouw; voor de gelegenheid eens niet over de studie, maar over de problemen van de avond. Zouden mijn schoenen niet gaan knellen, zit mijn haar nog goed en zie je nog iets van die vlek op mijn jurk? De kleding van de massa ziet er keurig uit. Nette pakken, veel bal-

jurken en hier en daar een rokkostuum. Voor de meesten geen alledaagse kledij en dat is te merken ook, vooral aan de manier waarop men zich erin voortbeweegt. Michel Pijpers: "Dat vond ik denk ik het mooiste, dat iedereen zich zo prachtig had uitgedost. De meest schitterende creaties liepen er rond, men had er echt moeite voor gedaan."

De dansvloer blijft de hele avond mutjevol, tenen zijn er vogelvrij verklaard ("sorry", "oh, het geeft niet hoor, ik sta er zelf ook de hele dag op" en dat honderd keer), maar de muziek is dan ook wat wilder dan bij gala's gebruikelijk is. De goktafels worden druk bezocht (al zijn de mannen er duidelijk in de meerderheid) en de drie bars draaien op volle toeren. De meest fervente bierdrinkers beperken zich voor een avond tot een 'Rullers blue' cocktail of champagne.

"Het was inderdaad wel druk", gaat Michel Pijpers verder, "maar te vol was het zeker niet. In de gangen achter de grote zaal was het bijvoorbeeld erg rustig, daar kon je lekker van een glaasje wijn en een hapje genieten." Of er volgend jaar een herhaling komt van het gala, weten de organisatoren nog niet. "Als er mensen zijn die daar het initiatief voor willen nemen, dan moeten ze maar bij ons komen. Maar misschien moeten we het maar eens in de twee jaar doen, dan blijft het enthousiasme in elk geval hoog."

BB

Lustrum

Weliswaar niet met een gala, maar ook Utrecht kijkt deze maand terug op een lustrumjaar vol activiteiten. Vooral de manifestatie 'Mens en Wetenschap', in de jaarbeurshallen afgelopen zomer, was een groot succes. Veel publiek en, wat misschien wel belangrijker is, veel nieuwe contacten tussen de onderzoekers onderling. Minder succesvol lijkt echter de financiële afwikkeling van het lustrumjaar te worden. De inmiddels afgetreden voorzitter van het lustrumcomité, Evert Bloembergen, heeft inmiddels al zijn gal gespuwd over de ondoorzichtige manier waarop de universiteit haar financiële zaken regelt en hier en daar hoort men ook al de verzuchting dat de uiteindelijke afrekening "nog een heel interessante zaak gaat worden". Exacte cijfers wil het College van Bestuur voorlopig niet geven. De ex-voorzitter van de lustrumcommissie gaat trouwens geschiedenis maken. Besloten is namelijk om jaarlijks een universitair golftournooi te organiseren, met als inzet de Evert Bloembergen-trofee. (U-blad)

MUTT I & KIND lassen grüßen

Roman

Ze zwelgt gewoonweg in de aandacht. Ze vindt het heerlijk. Ze blijft dan ook zo lang mogelijk doorbabbelen, totdat haar opmerkingen tot geraaskal verworden. En dan is het voorbij, de groep laat haar weer vallen. Ze is weer de goeie ouwe Stille, zoals iedereen haar kent.

Een lief meisje is ze, klein en met een brilletje. Haar moeder heeft een grote invloed op haar kledingkeuze, vinden haar medestudentes: ze draagt lieve jurkjes met rose roesjes en lichtblauwe sokjes. Degelijke schoenen, dat wel, maar die moeten dan ook een paar jaar mee kunnen gaan. Ze sleept een dikke boekentas mee, en bevindt zich immer conscientieus in een studielandschap. Niets, maar dan ook niets op aan te merken op Suusje, daar is iedereen het over eens.

Suus zelf vindt het wel best. Zo verschrikkelijk lief vindt ze zichzelf ook niet. Want in het weekend breekt de hel los voor Suusje. Dan smeert ze twee kilo gel in haar haar, spuit het zwart met oranje, doet haar contactlenzen in en lakt haar keurige nageltjes zwart met paars. De opwindig rijst tot een toppunt als ze de brave kleertjes verruult voor het weekend-tenuue. Een strakke knalrode broek met tijger-dessin, grote zwarte legerlaarzen, een gerafeld T-shirtje en een leren jekkie met overvloedig spijkerbeslag. Nog wat verf op haar gezicht, en ze stapt op haar brommertje om zich naar de ruigste stad van Zuid-Nederland te begeven: Heerlen, here I come! Vrijdagavond is het er al volop feest. Het bier vloeit er bij vaten, en de harde en zachte verdovende middelen waren vrijelijk rond. Suus geniet. Ze hangt lallend aan de arm van een reusachtige motorbink, en geniet. Jongens, di't is pas leven, vindt ze. Gooi er nog een pils in, en je weet zeker dat je straks met die lekkere goser daar aan de andere kant van de bar in bed belandt. Morgen de hele dag in zijn bed de kater liggen verwerken, en dan morgenavond er weer op los. Zondag zou wel weer lamendig zijn, en dan die avond afscheid nemen van het weekend. Ach, dat is toch genieten!

En als de dreunende klanken van AC/DC, Iron Maiden en de Dead Kennedys nog nagolven in haar slakkenhuis, haar oren piepen en ruisen, haar ogen bloeddorlopen zijn en troebel zien, haar voeten pijn doen door die rotlaarzen en haar maag zich al twintig keer in een Gordiaanse knoop heeft gelegd, dan ligt Suus uitgeput in haar gezellige bedje in haar rose kamertje in de knusse Maastrichtse binnenstad. Ze kijkt om zich heen met een hoofdpijn die haar voorhoofd lijkt doen barsten. Verdorie, ziet ze daar nou stof liggen op het glazenkastje? Morgen even afstoffen, of nee beter, een sopje geven. Suus denkt moeizaam, vlak voordat Morpheus bezit van haar neemt: "Verdomme, morgen is het alweer maandag. Een dag of vijf mezelf lekker koest houden, beetje lezen in de bibliotheek, die onderwijsgroep heb ik toch niet veel te vertellen, en dan vrijdag er weer op los. Het leven is mooi."

Ze droomt van rose ponies en Barbie-poppen met lange blote benen en lang blond haar, van een prins in glimmend gevechtstenuue op een wit paard. Maandagmorgen bij het ontbijt belt haar moeder: "Kind, had je een leuk weekend? Nog eruit geweest?"

Eva

Nur
Info
In 1
vo
M
O
Bij
gens
dieje
rig j
cml
naar
geslo
trich
een
Nijn
acht
De
voor
gen
Recl
steer
voor
aanc
scha
te n
ven
bare
Gen
nog
trich
stijg
304)
trich
mee
vori
pen
282
total
cent
afste
deld
Hier
deer
pagr
de
verg
drie
werv
Joep
dien
doel
telk
drag
heef
adve
rig j
ande
wor